

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Eylül 2002, Yıl 6, Sayı: 79 - Fiyatı: 500.000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p AYLIK SİYASİ GAZETE

Biz bunlara güvenmiyoruz!

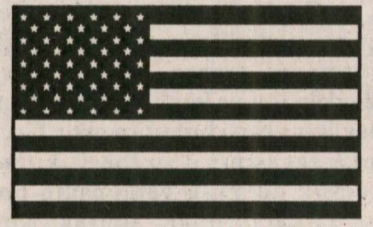
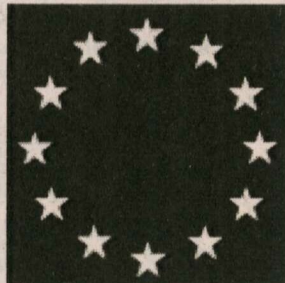
Ya siz!

+

+

=

Ülkemiz için yıkım

- 1960-1963-1974-1983'ü bunlar yaratmadı mı?
- Ülkemizi bunlar bölmedi mi?
- Halkımıza acı, göz yaşı ve göçü bunlar dayatmadı mı?

✓Tüm görüşme tutanakları açıklansın!

✓Her öneri, her adım Kıbrıs halkına sorulsun!

BAŞYAZI

Hatırlanacağı gibi 18 Temmuz 2000'de gerçekleştirilen görkemli mitingde öne çıkan unsurların başında kararlı bir gençliğin adım adım geldiği idi. O günden bu güne önderlik eden güçlerin yalpalamasına rağmen gençlik, sorumluluklarını artırarak ilerlemektedir.

Çünkü gençlik, dinamizmdir. Gençlik, ülkesine emekçi halkına ve barışa karşı sorumludur.

Gelinen süreçte gençliğin karşılaştığı sorunlar, diğer tabakaların sorunlarından çok daha ağırdır. Paralı eğitim, işsizlik, göç, antidemokratik saldırılar gençliğin hareketlenmesinin başlıca unsurlarıdır.

Ülke gençliği, kararlılıkla mücadelede yer almayı, ses vermeyi, inisiyatif getirmeyi önüne koymuştur. Bu gün gibi ortadadır. Farklı siyasal düşüncede olan gençlik kesimleri, güçlerini birleştirerek ittifak kurmuşlar ve temel sorunlara dönük mücadele perspektiflerini geliştirme arzusunda dırlar.

GENÇLİK; MÜCADELENİN MOTORUDUR

Nitekim Eylül ayı ile birlikte, gerek Ledra-Palas'da, gerek Ercan Hava alanında, gerekse 5 Eylül mitinginde ortak ve kararlı tutum sergilemişlerdir. Bu kararlılık, iyiniyet ve özveri çok önemlidir.

Fakat bu kararlılık, özveri ve iyiniyet herşey değildir. Gençlerimiz ülkemizin umutla bekleği "barış dolu günleri" haykırarak talebilmektedirler. Bu talebe tüm halkımız ve bizler de yürekten katılıyoruz. Ama barıştan söz ederken, barışı bozanlardan söz etmek gerekir. Barıştan söz ederken, barış düşmanlarından söz etmek gerekir. Ve bu barış düşmanlarının kimler olduğundan söz etmek gerekir.

Kısacası arzumuz olan barışı elimizden alan, ülkemizi bölen-böldüren, halkaları birbirine kırdıran o büyük soyguncuları tanımamamız gerekir. Tüm kapitalist ülkelerde olduğu gibi bizim ülkemizde de sınıfların olduğunu ve bu sınıfların

çıkarlarının bir birine zıt olduğunu bilmemiz gerekir. Bu sömürücü sınıfların temsilcilerinin ve onların arkasındaki güçlerin bizlere, halkımıza "barış dolu bir ülke" getiremeyeceğini görmeliyiz. Geçen sayımızın başyazısında da söylemiştik. "Onların varsılığı-bizim yoksulluğumuzdur."

Bizlerin, halkımızın mücadelesinin motoru, gözbebeğimiz gençler;

Mücadele siyasal bakış ister, sınıfsal duruş ister. Barış dolu bir ülke için gençliğin, emeğin politikalarını ve sosyalist değerlerini özümsemesi gerekir.

Siz, mücadele içinde kararlı ve yürekli gençler; Solun değerlerine sarılın. Sömürücülerle kol kola olan örgütlenmelerden kendinizi ayırın. Ve geleceğimiz ve ülkemiz için saflarınızı sıklaştırın. Kurtuluş soldadır. Barış sosyalizmdir.

**Şener
Levent ve
Memduh
Ener'in
tutsaklığı,
halkımızın
ve ülkemizin
tutsaklığıdır**

KSG

Sağlık Güncesi

Ahmet Mustafa

Ülkemizde yaşanan ekonomik yıkıma paralel olarak, sağlık servislerindeki personel, ilaç alet ve malzeme açığı giderek büyümüş, yıllardır yetersiz sağlık bütçeleri ile yönetilen sağlık servisleri, hizmetin verildiği nüfusun da artması ile iflas noktasına getirilmiştir.

KKTC'nin tüm kurumlarının yönetimini TC hükümetlerine ve Elçiliğe havale eden Hükümet, sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi konusunda politika üretmekten de vazgeçmiştir. Hastane yönetimlerini dahi TC elçiliğinin bürokratlarına teslim eden Sağlık Bakanlığı da boş kalan zamanlarını hastane hastane gezerek "ayrıcalıklı sağlık müfettişi" düzeyinde memur durumuna düşürülmüştür.

GÜVERCİNLER...

Özgürlüğün adını bilemiyorum.
Gök yüzün de uçan beyaz güvercin,
Barış getirecek diye
Ümit ediyorum!
Beşbarmaklar, Trodoslar arkasından,
Bulutlar arsından
Güneşle birlikte
Yara almadan
Zeytin dalı ağzında
Güvercinleri bekliyorum.
Beyaz güvercinleri
Barış güvercinlerini
Özgürlük güvercinlerini
KİŞİN DİKENLİ
PAPATYALARI...
Kaptı, kırılırcasına,
Hızla açıldı.
Kışın dikenli papatyalari,
Gri öğrenciyi,

Asmaya geldi.

Kuklalaşmış gibi saldırdılar,
Yapay dedikleri düşüncelerine,

Zamanın boşluğa,
yürüyüşünden sonra,

kayı açıldı.
Kışın dikenli papatyalari.
Gri öğrenciyi,
Yaşatmaya geldi.

İsyanın astığı,
Çıkarın yaşattığı,
Yaşam,
Çıkarıtosun egemenliğinde...

Ben, sen, o.

Prangalara giydirilmiş,

Esirler...

Kuklalaştırılmaya çalışılan,
Dünya halkı.

Son;
4...
3...
2...
1...
perde; kışın dikenli papatyalari
sahnedede...

Gündem yeniden Sağlık Yasası

TC Elçiliğinin görev alanına müdahale sayılan, Genel Sağlık Sigortası Yasası ve Sağlık Yasası tasarılarını hazırlamaya koyulan Sağlık Bakanımızın sık sık politikayı bırakacağından ve mesleğine döneceğinden bahsetmesi, "ayrıcalıklı Sağlık Müfettişi" görevini hazmedememiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Bakan olur olmaz "bu yasaları çıkaramazsam kendimi iş yapmış saymam" diyerek siyasi kariyerini ortaya koyan sayın bakanın mesleğine dönmesinden başka bir alternatifinin olacağı uzak ihtimal gibi görülüyor.

Her Sağlık Bakanı ile en az bir Sağlık Yasa Tasarısı hazırlayarak bu konuda uzmanlaşan Tıp İş sendikası geçtiğimiz

hafta Bakanlık temsilcileri ile yasa konusunda mutabakata vararak hekim kitlesi ile yasayı tartışmaya başlamış bile.

Bu durumda Tıp-İş'in yasanın en büyük engeli olarak lanse edilmesi de ortadan kalkmış gibi görülüyor. Yani top Bakanda. Özellikle hekim ve diğer sağlık çalışanlarının ücretlerinin ekonomik yıkım karşısında erimesi, çalışma koşullarının giderek kötüleşmesi ve idari baskıların da artmasının yarattığı huzursuzluğun eyleme dönüşme arifesinde, Sağlık Bakanının "Sağlık Yasası çıkacak" diyerek bu öfkeli kitleyi dürtüklemesi, sağlıktaki ölü toprağını eşleyecek gibi görülüyor.

Hadi hayırlısı ! Nerede hareket orada bereket diyelim..

EL-SEN ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI TAVIR SERGİLEDİ...

Elektirik kurumunda örgütlü bulunan EL-SEN sendikası bu gün özelleştirmeye karşı bir günlük grev ve miting gerçekleştirdi

08.00 da daire önünde başlayan ve büyük bir katılım ile gerçekleşen grev daha sonra mitinge dönüştü. BMBP'nda örgütlü diğer sendika ve derneklerinde desteği ile yola çıkan kortej önce tarım bakanlığı daha sonra maliye bakanlığı ve başbakanlık önüne yürüdü. Bakanlıklar önüne gelen kalabalık orada da pretostosunu sürdürdü. Sendika yetkililerinin yaptığı konuşmaların ardından tekrar grev alanına gelindi ve 17.00 a kadar grev devam etti. Bunun bir uyarı grevi olduğunu vurgulayan sendika yetkilileri özelleştirilmenin durdurulmaması halinde eylemlerin katlanarak süreceğinin mesajlarını verdiler.

DERSİMDE 3'üncü MUNZUR KÜLTÜR ve DOĞA FESTİVALİ

Bu yıl 3'üncüsü yapılan Munzur Kültür ve Doğa Festivali, çok yoğun bir katılımı Dersimde gerçekleştirildi. Türkiye'nin dört bir köşesinden ve yurtdışından gelen birlikte, festivalden önce 10 bin olan Tunceli'nin nüfusu 60 binlere ulaştı.

Munzur ırmağında yapılması planlanan ve yapıldığı taktirde tüm doğayı ve doğayla bağlantılı olarak kültürde yok edecek olan barajlara karşı yoğun bir muhalefetin olduğu Dersim'de, imza kampanyaları başlatıldı. Bu seneki festivalde slogan, yapılacak barajlar dolayısı ile "MUNZUR'uma DOKUNMA" idi.

Suavi, Gurup Munzur, Ferhat Tunç, Arif Sağ, Erdal Erzincan, Tolga Sağ, Sevinç Eratalay ve daha birçok gurup ve sanatçı festivalde yer

aldılar. Statyumu dolduran yaklaşık 50bin kişilik kitle, meşaleler yaktı, sloganlarla geceyi aydınlattı, Haluk gerger, Rapıp Zarakolu, Oral Çalışır gibi aydınların katıldığı paneller de yoğun ilgi gördü.

Tunceli'ye girişte yapılan sıkı aramalar, İnsanları huzursuz ederken, polis tarafından yapılan kamera çekimleri, 4 gün boyunca sokaklardaki panzerler, etten barikat kurmuş olan askerler, polisler OHAL'in yalnızca kağıt üzerinde kalktığının bir göstergesiydi.

Festival boyunca Dersim'i gezen doğal güzellikleri görme şansı yakalayan ziyaretçiler 4'üncü günün sonunda mutlu coşkulu aynı zamanda da sistemin politikalarından dolayı tepkili biçimde Dersim'den ayrıldılar.

Emperyalist Çıkar Çatışmasında Suudi Arabistan

KSG Özel - Suudi Arabistan petrol kaynaklarını sömüren ABD ve İngiliz emperyalistleri, Suudi Arabistan'ın gerici faşist rejimine her türlü olanağı sağlarlarken durumun artık eskisi gibi olmadığını fark etmeye başladı. Emperyalist sömürden pay alan Suudi Arabistan, zengin bir ülke olarak biliniyordu. 1981'de kişi başına 13 bin sterlin geliri olan Suudi Arabistan'da, şimdi gelir kişi başına 5 bin sterlinin altına düştü.

Kopardıkları payı korumak isteyen 7 bin Şeyh, bu paydan nasibini alamayan Suudi Arabistan gericiileri ile çatışmaya başladı. Bunun yanında üniversite mezunları arasında işsizliğin yaygın olması ABD ve İngiliz emperyalistlerinin korkulu rüyası oldu. Ne de olsa ikiz kulelere ve Pentagon'a saldırıyı düzenleyenlerden 15'i Suudi Arabistan'lıydı.

Bu nedenle, Irak'a askeri saldırı sadece Irak petrol yataklarını değil aynı zamanda Suudi petrol yataklarını da güvence altına almayı amaçlıyor.

Rüşvet Düzeni

KSG Özel- Uluslararası Şeffaflık Örgütü 28 Ağustos 2002'de dünyanın çeşitli ülkelerinde 'Temiz Eller' Ligi listesini basına açıkladı. 102 değişik ülkedeki işadamları ve devlet memurlarından elde edilen ankete dayanarak Finladiya'yı rüşvetin en az olduğu ülke olarak tanımlarken Bangladeş'i de rüşvetin en yaygın olduğu ülke olarak ilan etti.

'Temiz Eller' Liginde İngiltere 10cu, ABD 16ncı, Almanya 18inci, Japonya 21inci, Fransa 25inci ve Türkiye 64üncü sırayı tutuyor.

Uluslararası Şeffaflık Örgütü 'gelişmekte olan ülkelerin elit kokuşmuş siyasetçilerin aç gözlü işadamları ve yatırımcılarla ele verip kendi vatandaşlarının ve ülkelerinin çıkarlarını geri plana iterek kendi çıkarlarını öne koyuyor' derken bu işadamların ve

yatırımcıların kimler olduğunu açıklamıyor.

Oysa, rüşvet veren kurum, kuruluş ve devletlerin başını en önde Batılı emperyalistler çekiyor.

Onlar, sadece siyasetçileri değil, polis, asker ve devlet dairelerindeki müdürleri rüşvetle satın alarak ezilen işçi ve emekçilerin üzerinde hakimiyetlerini kuruyor.

Batılı emperyalistler, geri bıraktırlmış ülkelerin ham madde kaynaklarını ve işçi ve köylülerin emeğini ucuz **azami karlar amacıyla** elde etmek için her türlü sahtekarlığa baş vuruyor. Batılı emperyalistlerden bunu öğrenen yerli burjuvalar da rüşvetle kendilerine bir dizi imtiyazlar elde ederek işçi ve köylülerini kemiklerine kadar sömürüyor ve rüşvet düzeninde yerlerini alıyor.

Beraber Çalışma ve Güven Sorunu

Parka

Bilindiği gibi, 7 Gençlik Örgütü, basına yaptıkları ortak açıklamada, bundan böyle Kıbrısta geline kritik noktada gençliğin sesini duyurabilmek, alternatifler ortaya koyabilmek, pasif ve apolitik hale gelmiş gençliğin ses vermesini sağlamak, adadaki devrimci dinamikleri de harekete geçirmek amacıyla beraber hareket edeceklerini kamuoyuna açıkladılar.

Buraya kadar herşey güzel görünüyor. Uzun ve çetin çatışmalar sonucu hazırlanan bu basın bildirisi, herhangi bir örgütlenme içinde yer almayan ve/veya duyarsız kalmak istemeyen gençlikten oldukça olumlu bir ses getirdi ve bu arkadaşlarımızı umutlandırdı. Bizi de öyle...

Bu birliktelik için çalışmalara başladığımızda, biz EKİM gurubuna CTP "yoldaşlar" tarafından yöneltilen en asılsız eleştiri, güven sorunu idi. Bizler, Ekim olarak, sisteme ayak uydurmadığımız, AB şakşakçılığı yapmadığımız, sloganlarımızla, pankartlarımızla, dövizlerimizle ve çok yönlü çalışmalarımızla Kıbrısta gerçek sosyalist ve devrimci duruşu sergilediğimiz için, küçük burjuva ideolojilerin peşinde giden, esen rüzgarlarla savrulan CTP tarafından, miting alanında bize güven olmayacağı eleştirisiyle karşılaştık. Yine büyük bir kibirlilikle, 5 Eylüldeki eylemin bizi sınamak için bir deney olduğu, yani: Şimdi zamanın zıttı dediği yere gelelim, 5 Eylülde yapılan miting de güvenilmez. Ekim Gençlik, BMBP'nin koyduğu kurallara, sloganlara, pankart, döviz taşınmaması, bayrak flama gibi kurallara uyduğu halde "Çok Güvenilir" CTPLi yoldaşlarımız her türlü devrimci etik değeri yoldaşlık ilişkisini ve alınan bütün kararları hiçe sayarak, kendi burjuva ideolojinin besin kaynağı, kurtarıcıları emperyalist AB'nin probagasını kitleye dağıttıkları "AB ve çözüm" yazılı tşörlerle yaptılar.

175

HAYIR demeye alıştırılmadık,
Ayıp sayılırdı. Ağır gelirdi dile
Öyle büyütüldük. Terbiyeli
Oysa ondan kurtuluşlarda
olurdu
Ondan kurtuluşlarda olur
Ondan kurtuluşlar da olacak.

Milletçe
Hep birlikte söylendiğinde

Kimbilir bir gün ondan

Meydan adıda olurdu
Bayram adı da olur
İlkokul adı da olacak.

Çocuklar hep birlikte
"HAYIR" marşını okuyacak
bayrak töreninde

Aydın Adamoğlu

KOMÜNİST ENTERNASYONAL 6. DÜNYA KONGRESİ TEZLER VE KARARLARI
Enternasyonal Basın Yazışmaları, 28 Kasım 1928, Cilt 8, No. 84, Özel Sayı, İngilizce Baskı.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE VE KOMÜNİSTLERİN

Geçen aydan devam

Ancak hiç bir şart altında, savaşın, orduya katılmanın reddedilmesiyle veya mecburi askerlik hizmetinin konmasına karşı çıkmakla engellenebileceği veya durdurulabileceği ve bu bakımdan orduda devrimci çalışma gereksizdir şeklindeki hayalleri Komünistler desteklememelidirler. Emperyalist savaşa karşı mücadele ile karşılaştırıldığında mecburi askerliğe karşı mücadelenin ikinci dereceden önem taşıdığı kitlelere kavrılmalıdır. Ordu içinde devrimci çalışma örgütlenmeli ve açıkça savunulmalıdır.

23. Emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürme meselesinde son derece önemli bir konu cephede devrimci çalışma yapmaktır. Bu konuda Komünistler kendilerini sadece propaganda ile sınırlamamalı, somut duruma uygun düşen açık eylem sloganları ileri sürmelidirler.

(a) Askerlerin ekonomik talepleriyle ve şikayetleriyle ilgili olarak toplu halde karşı çıkma, sabotaj ve askerlerin denizcilerin belirli biçimlerde grevleri uygulanmalıdır.

(b) Cephede en önemli eylem sloganı, **kardeşlik** sloganıdır. Kardeşlik yaratmanın amacı, her iki savaş hattındaki işçi ve köylü askerleri kendi subaylarına karşı birleştirmektir. Geçen dünya savaşının tecrübesi, kitlede kardeşlik duygusu yaratmanın ordu içinde kaçınılmaz olarak sınıf farklılaşmasına, askerler ve subaylar arasında silahlı çatışmalara yol açtığını göstermiştir. Komünistler orduda kardeşlik yaratmalı özellikle barış ve ordu meselesinde devrimci güçler örgütlemeye ona açık bir siyasi muhteva kazandırmalıdır.

3. Burjuvaziye Karşı Proletaryanın İç Savaşı

24. 1914-1918 emperyalist savaşı, bir dizi Doğu ve Merkezi Avrupa ülkesinde iç savaşa dönüştü ve Rusya'da proletaryanın zaferiyle sonuçlandı. Ekim devriminin dersleri, proletaryanın savaşa karşı tutumunu tayin etmede fevkalade büyük öneme sahiptir. Bu dersler şunu göstermiştir. (1) Emperyalist savaşlarda, burjuvazi silahları işçilerin eline verir, fakat kritik askeri durumlarda yenilgilerde vb. kitle orduları üzerinde kontrollerini kaybeder. (2) Bu savaşa karşı gerçek ve doğru bir mücadele, asker kitlelerinin devrimcileştirilmesi çalışmasının yani iç savaş hazırlıkları çalışmasının yürütülmesidir. (3) İç savaşın temelini tamamen proletarya ve parti hazırlamalıdır.

1920 ve 1923'de Almanya, 1923'de Bulgaristan, 1924'de Estonya ve Temmuz 1927'de Viyana iç savaşları, proleter iç savaşın sadece burjuva emperyalist savaşı sırasında değil, kapitalizmin günümüz "normal şartları"nda da çıkabileceğini ispatlamıştır. Çünkü bugünkü kapitalizm sınıf mücadelesini bu keskin dereceye kadar yoğunlaştırmıştır. Ve herhangi bir anda derhal devrimci bir durum yaratabilir. Mart 1927'de Şanghay ve Aralık 1927'de Kanton proleter ayaklanmaları, özellikle milli bakımdan ezilen sömürge ve yarı-sömürge ülkeler proletaryası için önemli derslerle doludur. Özellikle Şanghay'daki olaylar, proleter ayaklanmalardan, emperyalizme

ve onun uşaklarına karşı milli bir savaşla bir silah olarak nasıl faydalanacağını göstermiştir.

Bütün bunlar, özellikle emperyalizme ve karşı-devrimci savaşlara karşı mücadele ile ilgili olarak komünistlere proleter iç savaş meselesinin kitlelere açıkça getirilmesi ve yukarıda bahsedilen ayaklanmaların derslerini incelemeleri sorumluluğunu yüklemektedir.

25. Bu dersler şunlardır:

(a) Ayaklanma için gerekli **temel şartlarla** ilgili olarak, devrimci bir durum varolmalıdır; yani, hakim sınıf bir kriz içinde olmalıdır. Örneğin askeri bir yenilginin sonucu. Kitlelerin yoksulluğu ve üzerlerindeki baskı fevkalade ölçüde yoğunlaşmış olmalıdır ve kitleler devrimci kitle eylemiyle hükümeti devirmek için aktif ve hazır olmalıdırlar. Proletaryanın büyük çoğunluğu üzerinde etkili, tecrübeli ve denemiş Komünist Partisi var olmalıdır.

(b) Ayaklanmaya hazırlanma ile ilgili olarak: Ayaklanma sadece Partiye değil, geniş işçi sınıfı kitlelerine dayanmalıdır. Esas önemli olan, proletaryanın kitle örgütlerinde, özellikle sendikalarda hazırlık çalışmaları yapmak, ayaklanmanın hazırlık çalışmalarına onların aktif olarak katılmasını sağlamak.

Ayaklanma, tüm emekçi halkın özellikle yarı-proletaryanın ve yoksul köylülerin yükselen mücadele eylemlerine dayanmalı ve özel örgütler yaratılmalı, ayaklanma meselesi kitlelere açıkça götürülmelidir.

Burjuva ordusunun parçalanması amacıyla sürekli ve yoğun çalışma yürütülmelidir.

Ayaklanmanın örgütlenmesi faaliyeti ve askeri hazırlık, sömürge ve yarı-sömürgelerde proleter kitleler ve emekçi kitleler arasındaki çalışmada ön sırada yer almalıdır.

Ayaklanmaya girişme zamanını, devrim için gerekli olan objektif ve subjektif unsurların olgunlaşması tayin edecektir. Ayaklanma zamanı, ancak devrimci proleter kitlelerle parti arasında yakın organik bağlar mevcutsa kesin olarak saptanabilir.

(c) **Ayaklanmanın yürütülmesi** ile ilgili olarak, kural şu olmalıdır. Ayaklanma bir oyalanma olmaz. Ayaklanma bir kere başladı mı, düşman tamamen ezilene kadar şiddetle ilerletilmelidir. Duraklama ve kararsızlık, devrimci silahlı ayaklanmanın kesin yenilgisine sebep olur. Esas güçler, düşmanın esas güçlerine karşı sevkedilmelidir. Tayin edici anda ve yerde proletaryanın güçlerinin üstünlüğünü sağlamak için çaba sarfedilmelidir. Ayaklanma gecikmeksizin, mümkün olan en geniş alanda yürütülmelidir. Ayaklanma bir sanattır; ancak ayaklanma sadece askeri bir mesele değil, esas olarak siyasi bir meseledir. Ancak devrimci bir Parti ayaklanmayı yönetebilir. Ayaklanmanın başlatılmasında, Parti bütün faaliyetlerini silahlı mücadelenin ihtiyaçlarına tabi kılmalıdır.

B. PROLETARYA EMPERYALİSTLERE KARŞI SOVYETLER BİRLİĞİ'Nİ SAVUNUR

26. Sovyetler Birliği'ne karşı emperyalist savaş açılmıştır. Burjuvazi, karşı-devrimci sınıf, proletaryaya karşı savaşıyor. Temel hedefi, proletarya diktatörlüğünü yıkmak ve işçi sınıfına ve bütün ülkelerin emekçilerine karşı beyaz-muhafızların

terörcü düzenini kurmaktır. Böyle bir savaşa karşı mücadelede kapitalist ülkelerdeki proletaryanın taktikleri için temel, emperyalist savaşa karşı mücadelenin Bolşevik programında sağlanmıştır; savaşı iç savaşa çevirmek. Bununla beraber, bu mücadelenin yöntem ve görevleri, savaşın hemen başlangıcında ve savaş içinde, o ülkenin somut şartlarına ve savaşın açık sınıf karakterine uydurmalıdır. Bu durumda, "düşmanın" bir emperyalist güç değil de proletarya diktatörlüğü olması gerçeği, savaşa ait taktiklerinde önemli değişiklikler gerektiriyor.

27. Sovyetler Birliği'ne karşı emperyalist savaşla ve savaş hazırlıklarıyla ilgili propaganda görevleri **somut olarak** şöyledir:

(a) **Pasifizm** savaş hazırlıklarını gizleyen bir örtü olma durumundan, bu hazırlıklar için en önemli araç haline geliyor. Bu nedenle pasifizme ve onun özel sloganlarına karşı, "medeniyet" ve "barış" adına Sovyetler Birliği'ne tavır almalarına karşı, Sovyetler Birliği'ni proletaryayı ve sömürge devrimlerini barışın tehdidi olarak gören "realist pasifizm"e karşı, "her türlü savaşa" karşı olma maskesi altında Sovyetler Birliği'nin savunulmasını desteklemeye çalışan "radikal" pasifizme karşı kampanyanın yoğunlaştırılması gereklidir.

(b) **Sosyal Demokrasi**, Sovyetler Birliği'ne karşı savaş için aktif karşı-devrimci hazırlıklar yapıyor. Bu nedenle sağ, aynı şekilde "Sol" Sosyal Demokrat liderlere ve onların Troçkist ve anarko-sendikalist çanak yalayıcılarına karşı kampanyayı yoğunlaştırmak gereklidir. Her şeyden önce, Sovyetler Birliği'ne karşı savaşı haklı göstermeye çalışan sloganlar kitlelerin gözü önünde teşhir edilmelidir. Sloganları şunlardır: "Demokrasi için diktatörlüğe karşı mücadele et", "yozlaşma", "kulaklaştırma", "Sovyet sistemi Thermidor aşamasına yaklaşmaktadır", "kızıl emperyalizm" ve savaş sırasında "tarafsızlık" vb.

28. Uluslararası işçi sınıfı ve emekçiler genellikle Sovyetler Birliği'ne kendi liderleri gözüyle bakıyorlar. Sovyetler Birliği'ne karşı tutumları büyüyen bir sempati halindedir. İşçilerin geniş kitleleri, Sovyetler Birliği'ne karşı yeni bir emperyalist savaşın açık sınıf savaşı olacağını 1917'den daha iyi anlayacaklardır. Emekçi kitleler, Birinci Emperyalist Savaşın tecrübelerinden dolayı şimdi daha uyanıktır, proletaryanın öncüsü şimdi Komünist Enternasyonal gibi güçlü bir devrimci örgüte sahiptir. Şimdi, savaşa karşı mücadele imkanlarının daha önceki günlerden daha fazla olduğu rahatça söylenebilir. Sonuç olarak, cesur taktikleri uygulamak için her türlü neden vardır.

(a) Burjuvaziye karşı devrimci kitle hareketlerini yoğunlaştırarak Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaşı önleme imkanları, günümüzde 1911'de olduğundan daha büyüktür. Devrimci eylemin bir örneğini 1920'de İngiliz işçileri verdiler. Onlar Eylem Konseyleri kurarak hükümetlerini, Sovyetler Birliği'ne karşı savaş alanından vazgeçmeye zorladılar.

(b) Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaşı, burjuvaziye karşı bir iç savaşa dönüştürme şartları, proletarya için, herhangi bir emperyalist savaşla olduğundan çok daha hızlı bir şekilde yaratılabilir.

(c) Bu bakımdan, kapitalist ülkelerdeki

komünistler "savaşa genel grevle cevap verme" önerisini reddederken ve bunun yararı ne olursa olsun, lehine hiç bir hayal beslememesine rağmen, Sovyetler Birliği'ne karşı savaşın kaçınılmaz hale geldiği şartlarda savaşın hemen başında veya seferberlik sırasında komünistler kitle grevleri ve genel grevleri silahını kullanmanın artan imkanlarını değerlendirmelidirler.

(d) Sovyetler Birliği'ne hücum edildiği zaman, hem ezilen ulusların, hem de kapitalist ülkelerin komünistleri, Sovyetler Birliği'nin emperyalist düşmanlarına karşı ayaklanmaları veya Avrupa'nın milli azınlıkları arasında ve sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde milli kurtuluş savaşları yükseltmek için bütün güçlerini harcamalıdırlar.

29. Böyle bir savaşta "düşman"ın Sovyetler Birliği, yani uluslararası proletaryanın anavatanı olduğu gerçeği gözönünde tutularak, taktiklerinden "saf" emperyalist savaşta uygulanan taktiklerle karşılaştırıldığında aşağıdaki değişiklikler yapılmalıdır:

(a) Emperyalist ülkelerdeki proletarya, bu savaşta sadece kendi hükümetinin yenilgisi için mücadele etmemeli, Sovyetler Birliği'nin zaferi sağlamak için de aktif olarak çalışmalıdır.

(b) Bu nedenle, taktikler ve mücadele yollarının seçimi, her ülkedeki sınıf mücadelesinin menfaati açısından tespit edilmemelidir. Proleter devlete karşı burjuva sınıf savaşının verildiği cephedeki savaşın sonuçları açısından da değerlendirilmelidir.

(c) Kızıldordu "düşman" ordusu değil, uluslararası proletaryanın ordusudur. Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaşta, kapitalist ülkelerdeki proletarya Kızıl orduyu desteklemekten kaçınmamalıdır. Kendi burjuvazisine karşı mücadele ederek, hızla kendisine saldırabilecek burjuvaziye arkadan vurarak bu desteğini göstermelidir.

30. Emperyalist ülkelerdeki proletarya, "milli savunma" göreviyle bağlı olmadığı halde proletarya diktatörlüğünün ülkesinde milli savunma, değişmez bir devrimci görevdir. Burada, savunucular yoksul köylülerin desteklediği silahlı proletaryadır. Ekim devriminin zaferi dünya işçilerine sosyalist bir anavatan yani Sovyetler Birliği'ni kazandırdı. Sovyetler Birliği'ni savunma, uluslararası proletaryanın sınıf çıkarı meselesi olduğu kadar bir şeref meselesidir. 1919-1921'de Sovyet Hükümeti, içinde en güçlü emperyalist devletlerin bulunduğu 14 devletin istilacı güçlerini mağlup etmeyi başardı. Çünkü uluslararası proletarya, SSCB'de proletarya diktatörlüğü adına devrimci kitle eylemiyle istilaya müdahale etti. Sovyetler Birliği'ne karşı yeni bir emperyalist hücum, bu hücum için bütün hazırlıklara rağmen ve Sosyal demokratların karşı-devrimci çıkarlarına rağmen uluslararası proletaryanın dayanışmasının hala varolduğunu ispatlayacaktır.

SSCB'nin savunulmasında proletaryanın müttefikleri; (1) Kır yoksulları ve orta köylüler kitleleri ve (2) sömürge ve yarı-sömürgelerin milli devrimleri ve kurtuluş hareketleridir.

Devamı gelecek sayıda

DERİN DEVLETİN TEZGAHLARI

ÖZDEMİR GÖÇER

Aylık bir gazetede yazmanın en önemli zorluklarından biri de, gazetenin yayınlanmasına kadar geçen bir aylık sürede önemli konuların birikimidir.

Şu an gündemimdeki konular arasından seçim yapmakta zorlanıyorum. Gazetemizin 2 haftada bir yayınlanması için yoldaşların çabaları takdire layıktır. Kısmen de olsa bu sorunu çözmeye yolunda önemli bir adımdır. Hedefimiz gazetemizi günlüğe dönüştürmek. Onu da yakın bir gelecekte başaracağımıza inanıyorum. Çünkü emperyalizmin "Demir Ökçe"si (Jack London'ın kitabının adı) yüzyılımızın başında olduğu gibi şimdi de proletaryayı ezmeye ve onları birbirlerine kırdırmaya devam ediyor. Bu demir ökçeyi kırmak, proleter siyaseti emekçilere anlatmak ve gerçekten kendi çıkarlarını savunan bir yayın organını işçi sınıfına kazandırmak önümüzde duran bir görevdir. Bu nedenle, yeri gelmişken tüm KSG okuyucularına önemli bir hatırlatma yapmak istiyorum. Gazetemizi sadece okumanız yeterli değildir. Bu gazetenin en geniş emekçi kesimlerine ulaştırılması, yaygın bir şekilde okunması ve sınıfın kendi gazetesine sahip çıkarak onu maddi ve manevi olarak desteklemesini sağlamak hepimizin görevidir. Hepimiz bu görevi yaşamsal önemi olan bir görev olarak ele almalıyız. Çünkü emperyalizmin zulüm ve baskılarını göğüsleyerek onu yenilememeiz mücadelemize sahip çıkmamızla mümkündür.

Gazetemizin bu sayısında, Emperyalizmin kıbrısta'ki demir ökçesinin (namı diğer 'derin devletin') tezgahtadığı bazı provokasyonlara dikkatinizi çekmek istiyorum.

Önce şu Naci Gezmiş olayı. Belki önyargı diyeceksiniz ama, içimde kalsın. Burjuva devletin 'kayıt dışı' kesimine ait örgütlere bağlı provokatörler tüm sol örgütler içinde, onlardan biri gibi cırı atmaktadır. Bu maalesef tüm örgütler için geçerlidir. Önüne geçmek çok zordur. Ancak çok sıkı tedbirler alınarak etkileri minimum düzeyde tutulabilir. CTP içinde bu ajan provokatörlerin oldukça etkili olduğunu artık çıplak gözle de görebiliyoruz. Çünkü bu 'Naci Gezmiş' olayı tipik bir derin devlet karıştırmacılığı, bilinçli bir fesat eylemidir. Buna fırsat veren Yeni Düzen ve CTP yönetiminin de en hafif ifade ile, derin devletin etkisi ve hatta kontrolü altında olduğunu anlamak için kahin olmak gerekmez. Buradaki uyarı CTP tabanıdır. Tavan elden gitmiştir. Eğer 'ilerici' olduğuna inanıyorsanız, partinize sahip çıkın. Yok eğer siz de artık maskelerinin düştüğünü düşünüyorsanız daha fazla alet olmayın.

Şener Levent ve Memduh Ener'i mahkum eden mahkeme kararlarını okudum. Kararda savcılığın tanık olarak gösterdiği Türkçe 'uzmanı' 'bilir kişilerin' tanıklıklarını ibretle okudum. Bu insanların yaptıklarından dolayı hiç mi vicdanları sızlamaz? Hayatta herşey para mı? O üçkuruşluk kölelik ücretinin hatırına insan kendi kişiliğinden olmayı nasıl göze alabilir? Demir Ökçe'nin maşası olmayı nasıl hazmeder?

Sevgili kadimci cumhurbaşkanımızın kıymetli ailesinin 1963 olaylarının başlamasından sonra Ankara'ya, Klerides'in eskortluğunda (himayesinde) gönderilmelerinin ikinci canlı tanığı da ortaya çıktı.

Haftalık Cyprus Weekly gazetesinin sempatik yazarı George Lanitis köşesinde, Bn. Denktas'ı çocukları ile birlikte Lefkoşa uluslararası hava alanında, Klerides ile birlikte gördüğünü, hemen resim almak için kamerasına sarıldığı zaman, Klerides'ten gelen "yapma" işaretine uyarak, fotoğraf çekmediğini ve bu konudan kimseye bahsetmediğini yazdı.

Belli ki O da Klerides gibi yalan yazıyor! Halbuki gizlice de olsa fotoğrafı çekseydi ya! Şimdi çok işe yarayacaktı. Demir ökçe'nin tanıklarının, ve savcılığın iddialarını "tüm unsurları ile makul şüpheden ari olarak" ispatladığı bulgusunu yapan saygıdeğer hakimim, George Lanitis, Klerides gibilerine kulak asmaması KKTC koşullarına uygundur. Yaşasın Banana Cumhuriyeti!

UHH'YA (VOLKAN) NE OLUYOR?

1. UHH DAĞITTI!

Son dönemde AB düşmanlığı gözünü kararttı UHH'nın. Biz AB'nin milli sorunu kendi ülkelerinde çözemediğini vede çözemiyecek bir emperyalist yapı olduğunu daha önce defalarca belirttik. UHH'nın bizden kopyalamalarına bir itirazlarımız yoktur. Ama kendileri açısından bizden kopyalarken dikkatli olmalarını öneririz. Malum olduğu üzere biz emperyalizme karşı bir siyasetiz ve bizim emperyalizme karşıtlığımız tutarlıdır. Hem burjuva emperyalizmini savunmak hemde emperyalizmi teşhir etmek biraz zor iştir. Çarşaf adamın ayağına dolanırverir.

Batasunu Bask ulusunun özgürlüğünü, Bask ülkesinin (Fransa ve İspanya arasında bölünmüştür) özgürlüğünü savunun bir siyasi partidir. İspanyol hükümeti Batasuna'yı ETA adlı ve aynı amaçlarla gerilla savaşı yürüten bir askeri örgütü, İspanyol hükümetinin demesine göre "terörist örgütü" destekliyor diye kapattı.

UHH tutmuş bu kapatma işini örnek verip AB'nin ne kadar demokrasi düşmanı olduğunu ve de milletler sorununu çözmekten uzak olduğunu, kendi ezilen milletlerinin partilerini işte böyle kapatıverdiğini ispatlamak için kullanıyor.

Komik olunurda bu kadar olunmaz yani...

Kıbrıs AB'ye katılırsa Türkiye ile birleşiriz ha diyen adamlar bunu nasıl kullanabilirler? Basklılar özgürlük kavgası verirken UHH bağımsızlık kavgası veriyor. Tutmuş bağımsızlık isteyenlerin başına geleni örnek olarak kullanıyor. Hemde birleşmek istediği ülke Türkiye!

İspanyada Baskların özerkliği var. Batastuna ve ETA bununla yetinmeyip bağımsızlık istiyorlar. Türkiye'de Kürtlere ne özerklik veriliyor nede bağımsız bir siyasi örgütlenme hakkı... Daha yeni dillerini konuşma hakkı elde ettiler, o da Türkiye AB'ye girmek istediği için kabullenmeye zorlandığı kanunlar nedeniyle! Hoş da, daha dillerini de kullanabildikleri yok ya!

Yani biraz düşünür adam; aha AB'ye karşı kullanacak bir olay buldum diye çarşaf çarşaf yazmadan önce. Komutanları kızdıracaksınız sonra ha. Ne yapmaya çalışıyorsunuz siz? Kürtlere özerklik vede o da yetmedi bağımsızlık mı istiyorsunuz?

2. UHH TÜMDEN DAĞITTI

Basklılara ve dolayısı ile Kürtlere bağımsızlık talebi etmelerinin, AB'yi pis emperyalistler ilan etmelerinin üzerimizdeki etkileri daha küllenmeden bu seferde başladılar hem AB hemde ABD'ye saldırmaya!

Diyorlar ki ABD örgütler kurmuş, onlara para aktarmış, bu örgütlerde bu paraları geri ülkelerdeki çeşitli örgütlere aktarmış. Geri ülkelerdeki bu örgütlerde aldıkları bu paralarla kitlesel nümayişler örgütleyip mevcut iktidarı devirmiş. Mesela Yugoslavya'da Muloşoviç'i böyle devirmişler, mesela Venezüela'da Çavez'i böyle devirmeye çalışmışlar. Sadece bunları mı? Yok yahu, UHH Nikaragua'da solcu Sandanistaların, Şili'de solun Allende hükümetinin de işte bu pis Amerikalıların bu pis metodlarıyla düşürüldüğünü ilan ediyor!

Hani biz bilirdik ve söyledik, hani bu işler artık herkesin bilgisindeydi de sağcılar bunu sürekli hasıraltı ederlerdi. Amerikan ve Avrupalı emperyalist hayvan oğlu hayvanların dünyanın dört bir tarafında bu tür haltlar karıştırıp, çeşitli yöntemlerle darbeler düzenleyip hükümetler devirdiğini, dahası hükümet olma ihtimali olan solcuların üzerine ölüm tugaylarıyla gittiğini birtek biz solcular söyledik. UHH unuttuysa, bu sıralarda Kolombiya'da ölüm tugayları Amerikan parası ile örgütleniyor. Hem özgürlük savaşçılarına hem köylülere, yani köylerde eli silah tutma ihtimali olan gençlere ölüm saçıyorlar. Sendikacıları katlediyorlar. Köylülerin üstüne Amerikan uçakları İngiliz kimyasal maddeleri sıkıp onlara karşı kimyasal savaşın bir türünü yürütüyor.

İyi ama bunları biz söyleriz. UHH'ya ne oluyor? Bilmiyorlar mı bunlar 1980 sonrası Türkiye'de ölüm tugaylarının hakimiyetinin kurulduğunu-bu işi Amerikalı ve Avrupalı insan sever emperyalistlerin Türkiye sever, Türk sever burjuva hükümetler, asker sivil bürokratlarla birlikte, onlarla el ele Amerikalı ve Avrupalı emperyalist barbarların örgütlediğini? Bilmiyormusunuz bunları UHH'lılar? Biliyorsanız niye bunları da yazmıyorsunuz? Biliyorsanız ve ABD ve AB emperyalizmine o kadar karşı iseniz nasıl olurda onların emriyle Türk (vede Kürt) kanına giren Türkiye

Londra Mektubu

Elif Kara

Cumhuriyeti, onun burjuvaları, asker-sivil bürokratları ile birlik istersiniz? Ne oluyor size yahu? Kafayı üşüttünüz?

3. BU DEMOGOJİ GALİBA!

UHH, ABD ve AB emperyalistlerine ver yansın etmeleri yetmedi, şimdi birde işçilerin memurların haklarını savunuyorlar! Ücretler artmalı! Geçiciler hiçbir hak kaybetmeden kadrolanmalı! Elektrikte özelleştirme olmamalı! Dövizzadeler evlerini kaybetmemeli! Bankazadeler paralarını kaybetmemeli! Çifçilere hakları verilmeli!

Hadi hadi. Yalancılığın bu kadarı, demogojinin bu kadarı da ayıp yani... Hitler'in propaganda bakanı büyük yalan edin de inanan keriz bulunur demiş. Siz de ondan örnek böyle yalancı atıyorsunuz ortaya, değil mi baylar?

IMF nedir? ABD, AB ortaklığı! Türkiye'yi ekonomik olarak kim yönetir? IMF! IMF ve diğer özel emperyalist bankalar Türkiye'yi borca vede haraca bağlar, MHP'liler vede herkes buradan nasiplerini alır, Türkler (vede Kürtler) bu nedenle aklıktan ölür, bunların birazı da Kuzey Kıbrıs'a ulaşır, oradanda sizler faydalanırsınız, ondan sonra da siz ABD'ye karşıymış, AB'ye karşıymış, işçinin, memurun, köylünün haklarını savunur numarası yapıyorsunuz!

Siz 'yüz kızarması' diye bir kavram bilmiyorsunuz anlaşılan. Yalancılığında bir sınırı vardır. Bu kadarı ne görülmüş nede duyulmuş!

Türk faşistlerine Amerikalılar otur diyor, oturuyorlar. Avrupalılar otur diyor oturuyorlar (hele hele Avrupalı İngiliz ise değil mi baylar!). Türklerin önündeki ekmeği isterim dediğinde bu pislik emperyalistler, Türklerin önünden alıp emkemlerini veriyorlar Amerikan'a Avrupalı'ya. Sonrada bu laflar!

Türk çocuklarını vurun diyor Amerikalı ve Avrupalı emperyalistler, bunlarda emir baş üstüne diyor. Sonrada bu laflar!

Demogoglar! Yalancılar! Sahtekarlar!

Ahtekarlar ve de Avrupalı emperyalistlerin uşakları!

Aynası iştir kişinin lafa bakılmaz!

Amerika'dan Mesaj Var...

11 Eylül 2001 saldırısı dolayısıyla savaş kışkırtılıcına soyunan ABD-İngiliz emperyalist rejimlerine karşı tüm dünyada olduğu gibi ABD'de de savaşa karşı koalisyonlar oluşturuldu. Bir yıl önce 11 Eylülde yakınlarını yitirenlerin oluşturduğu "Barışçıl Yarınlar için 11 Eylül Aileleri" örgütü de yayınladığı bir deklarasyonla "teröre karşı savaş" adı altında yapılan savaşları desteklemediklerini belirttiler.

Bush'un ve Blair'in tüm savaş kışkırtıcılığına rağmen barıştan yana, savaşa karşı olduklarını bir kez daha vurguladılar. "Her birimiz aile fertlerinden birini bir yıl önce 11 Eylülde yitirdik. Bu karşılanamaz kaybımıza karşın birbirimizi kazandık" satırlarıyla başlayan deklarasyonla, savaşa karşı olduklarını açık bir şekilde bir kez daha

belirtmeyi gerekli gördüler. Savaşa karşı takındıkları tavırdan dolayı eleştiri alan aileler, özgürlük için mücadelenin kendi ülkelerinde başladığını vurguladılar. Hiroşimada, Nagazaki, İsrail, Filistin, Afganistan, İran, İrlanda vs. bölge

halkalarından gördükleri destekten dolayı global ailelerin bir parçası olduklarını hissettiler. 11 Eylül saldırısının bir başka önemli noktayı da gün ışığına çıkardığını, böyle saldırılara karşı diğer ülkeleri

bombalayarak değil, uluslararası anlaşmalara uyarak, uluslararası suç mahkemesinde yer alarak tüm dünyada barışın korunabileceğini belirttiler.

FBI ve CIA makamlarının 16 Haziran 2002 New-York Times gazetesinde belirttiği gibi, Afganistanın bombalanmasının, ABD'yi daha güvenilir hale getirmediğini ifade eden aileler, savaşa değil ancak dünyada yoksulluğu, ırkçılığı, cehaleti ve nefreti yok ederek güvenliğin sağlanabileceğini vurguladılar.

"11 Eylül 2002'de herkesi, bir yıl önce ABD'de ve tüm dünyada şiddetten dolayı hayatlarını kaybedenler için yas tutmaya davet ediyoruz" mesajıyla bütün dünya halkalarının kaderlerinin de aynı olduğunu açıkladılar.

ESKİ KUŞAK İLERİCİLERİMİZİ TANIYALIM

OSMAN VEHBİ AHMET RAŞİT (1895-1979)

Hazırlayan: Ahmet AN

1895 yılında doğan Osman Vehbi Bey, kardeşi yüzbaşı Tevfik Efendi ile birlikte, Baf eşrafından Ahmet Raşit Bey'in ilk eşi Zehra Hanım'dan olan iki oğlundan biridir.

Terra Santa Okulunda eğitim gördü. Çok iyi Rumca ve İngilizce biliyordu. Bir süre Mağusa'da Kıbrıs Tren İdaresi'nde müdür olarak çalıştı. Ardından Mağusa'daki bir özel okulda İngilizce ve Rumca dersleri verdi. Lefkoşa'da avukat kâtipliği yaptı. 1943 ile 1962 yılları arasında Lefkoşa'da hazır mobilya satan Salim Aziz'in yanında muhasiplik yaptı.

19 Mayıs 1942 tarihinde Lefkoşa'da açılan "Halkevi"nde Salim Aziz başkan, Osman Vehbi de sekreter olarak görev yapmaktaydı. 28 Mayıs 1942 tarihli Halkın Sesi gazetesinde belirtildiğine göre, "Halkevi"nde okuyup yazma bilmeyen Türk vatandaşlara okuyup yazma öğretmek üzere "Halk kürsüsü" isimli bir kurs açılmıştı. Aynı gazetenin 27 Ekim 1942 tarihli nüshasında da "Türkiye'deki Halkevlerinden gelen kitapları mütalea etmek isteyenlere evimiz açıktır" ilanı yer almaktaydı. 20 Temmuz 1945 tarihli Halkın Sesi gazetesine göre, "Lefkoşa Halkevi Reisi: Dellal Salim Aziz" idi.

Osman Vehbi, 1946 yılında yapılan Lefkoşa Belediye Meclisi'nin Türk üyeliğini kazananlar arasındaydı. (1. Osman Vehbi, 2. Mustafa Hasan Çoronik, 3. Salim Aziz, 4. Hüseyin Orhan-Halkın Sesi, 6 Temmuz 1946) 1949 yılında kadar bu görevde bulundular. Onların görev süresi içinde, Lefkoşa Belediyesine ilk kez Türk katip olarak Niyazi Uludağ'ın alınması sağlanmıştı.

1946 yılındaki Kıbrıs Komünist Partisi AKEL'in üç kişilik "Azınlık Heyeti

İdaresi"nde onun da adı vardı. (1. Kostas Kalisperas, 2. Osman Vehbi, 3. Vekilyan)

"KIBRIS'IN İSTİKLÂLİ"

Osman Vehbi Bey, Emekçi gazetesinde de ilginç siyasi makaleler yayımlamıştı. Örneğin Emekçi'nin 28 Mayıs 1948 tarihli (Sayı:9) nüshasında yer alan "KIBRISIN İSTİKLÂLİ", Osman Vehbi, Lefkoşa, 24.5.1948" başlıklı makalede şöyle denmekteydi:

"70 senedenberi gerek babalarımız ve gerekse şimdiki her biri, İngiltereden

memnunuz", "Adayı başkalarına verecekse Türkiye'ye, yani evvelki sahibine versin" deyip duruyorlar. Fakat bizi isteyen mi var?

Rum vatandaşlarımız dehi böyle. "Yunanistana ilhak!" Fakat kendilerini Yunanistan istiyor mu?... Doğru yolu hâlâ bulamadık. En iyisi Kıbrısın tam İSTİKLÂLidir.

Ne diye konu komşuya kul olalım? Kulluktan eğer usanmadı isek, şimdi en pahalı geçeni İsrail hükümetine ilhakı istemektir (!)

Bir vakıtlar Müstakil olan bu Kıbrıs adasında 33 liman olduğunu ve ev eşyalarının hepsi altından yapıldığını tarihler yazıyor.

Kıbrıs 2 bin senedenberi, yabancı menfaatlara alet olmakta ve esir yaşamakta ve yine arasıra ecdadın altunları mağaralarda keşfedilmektedir. (Kıbrıs, kendi başına, tam müstakil yaşayamaz) diyeceksiniz.

Bu hususta, zaten bir kaç büyük devletten başka tam MÜSTAKİL yaşayan devlet yoktur zannedirim.

Dolar ve Ruble arasında Sterlin sıkışık kaldı.

Bizi, hatta istemekle bile olsa, Sterlin bırakıp gitse; Ya Dolara veya Rubleye iltihaka mecburuz; O halde ne diye ortada bir de simsar?..."

Gazete makalenin altına şöyle bir not düşmüştü:

"Emekçi: Şartlarımız içerisinde, fikir beyan eyleyen her nevi yazıyı neşreyleyeceğimizi bildirdiğimizden, bu nevi yazılarla gazetemizin aynı fikirde olduğu

manası çıkarılmamalıdır."

Osman Vehbi Bey'in içerik açısından bugün de önem arzeden bu ilginç makalesiyle ilgili olarak, 2 Temmuz 1948 tarihli Türk Sözü gazetesinde bazı bilgiler var. Gazetenin başyazarı olan İrfan Hüseyin, Osman Vehbi'nin Kıbrıs'a muhtariyet verilmesini savunduğunu, bir süre önce Emekçi gazetesinde çıkan bir makalesinde Türkiye'yi yabancı bir millet saydığını ve Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri'nin İstişare Meclisi'ndeki temsilcisi olan Hasan Şaşmaz'ın alınarak, onun yerine Osman Vehbi'nin gönderileceğini yazmaktaydı.

Aynı tarihli gazetede yazan Ahmet Muzaffer Gürkan da, Osman Vehbi'nin "Emekçi" gazetesinde yazdığı "İstiklâl" başlıklı bir makalede, Kıbrıs'ın müstakil olmasını istediğini ve tarihteki 9 Kıbrıs krallığı örneğini verdiğini belirtmekteydi.

NOTLAR

1 Kasım 1951 tarihli Halkın Sesi gazetesinde yer alan bir ilanda, avukat kâatibi Osman Vehbi'nin iş adresi şöyle verilmekteydi: "K.Kolokasides'in yanında, Londra Sokak No.4, Lefkoşa"

4 Eylül 1952 tarihli Halkın Sesi gazetesinde yer alan ilanda da şöyle denmekteydi:

"Vasiyetname, Vekâletname ve Kontratlı Evlenme gibi kanuni şeylerinizi Bay Osman Vehbi'ye yaptırınız. Adres: Asmaaltı No.9, Lefkoşa"

Osman Vehbi Bey'in, Ferahnaz (Polis müfettişi Mehmet Said Tilki'nin eşi) ve Neptün adında iki kız çocuğu olmuştu. 7 Mayıs 1979 tarihinde 84 yaşında iken Lefkoşa'da ölmüştür.

(Kaynak: Ahmet An, Kıbrıs'ın Yetiştirdiği Değerler (1782-1899), Ankara 2002, s.429-430)

Örgütlenmede karşılaştığımız bazı sorunlar üzerine

Hüseyin Ünal

Partimizin kurulması için çalışmaları başlattık.

Ancak

Kadro örgütlenmesini nasıl yapacağız?

Burjuva partilerinde, pasif olan sendikalarda örgütlenmiş olan işçi, emekçi ve sol aydınları partimize nasıl çekeceğiz?

Gerçek bir parti nasıl olacağız?

Bu soruların birçok yoldaş ve sol muhaliflerimiz tarafından dile getirildiğini sürekli olarak işitiyoruz. Kıbrıs'ta kitlelerin politize olduğunun, ancak siyasi gelişmelerinin de 'Çözüm ve AB' ile sınırlı olduğunun çok iyi farkındayız.

Gazete çıkarıyoruz ve bu gazeteyi başarılı bir şekilde dağıtıyoruz. Ancak gazete dağıtmak yada satmakla çok fazla yol almayacağımızın farkındayız. Bu bir başlangıçtır. Gazeteleri okuyan kitlelerden aynı zamanda geri besleme almak zorundayız. Bu kitlelerin nabzını tutmanın, onların bizlere bilgi ulaştırmalarını sağlamanın gerekli olduğunu kimse yadsımaz. Ancak bunu nasıl başaracağız?

Pratik, pratik, pratik!

Gazete dağıtırken karşılaştığımız kişilerle düzenli bağlar kurmanın yolu, onlara sadece gazete satmak değildir. Onlarla 3-4 dakika sohbet etmek, onların bize anlattıklarını iyice dinlemek ve kısa notlar almak gerekmektedir. Bu da gazete dağıtımına çıkacak yoldaşlara dağıtım çıkmadan önce brifing vererek

mümkün olur. Bize büyük ilgi gösteren çevrelerle telefon numarası, e-mail, adres alışverişinde bulunarak ve bu çevre ile en az iki haftada bir bağlantı kurmamız sayesinde, onları ziyaret etmemiz sayesinde partimizin sorunlara ciddi şekilde yaklaştığını görmelerini ve bize yakınlaşmalarını sağlayabiliriz. Dağıtımdan sonra yarım saatlik bir brifing ile çarışmayı toparlayarak ve ortak noktalar ve gelecek çalışma için zemin hazırlayabiliriz. Böyle çalışmalar sayesinde tecrübe kazanır ve yeni örgütlenme ve mücadele metodları üretebiliriz.

İşçi, emekçi ve sol aydınlardan oluşan muhabirler ağı yaratmadan toplumun nabzını tutmak mümkün değildir. Bu nabzı tutmak ancak doğru görev bölümü yaparak ve bu görevleri denetleyerek mümkün olabilir. Piyasaya çıktığımız anda sansasyon yaratma niyetimiz hiç yoktur. Emin adımlarla ve sistemli ve dürüst bir şekilde olguları yoldaşlara ve solcu arkadaşlara anlatmalı, örgütlenmenin ancak gönüllülük temelinde, işçi sınıfının çıkarları temelinde, olabileceğini anlatmalı ve karamsarlığa düşmemeliyiz.

Kaç kez evde televizyonun önüne oturup burjuva medyanın bombardımanına isyan ettik? Birçok kez... Ancak televizyonun önündeki isyanımız bir anlam ifade etmiyor. Tüm bu karşılaştığımız burjuva sahtekarlığa karşı sürekli olarak sol hareketin zayıflığından yakınmak bir anlam ifade

etmez.

'Rejime karşı bu hareket bana ne verebilir' sorusu yerine 'ben bu harekete ne verebilirim' sorusunu sormamız ve koyabileceğimiz katkılar yoldaşlarla beraber koordine etmemiz daha doğru bir yaklaşım değildir? Sinerji yaratmamışız teker teker verdiğimiz demeçler, mücadeleler zayıf kalmaya mahkumdur.

Özellikle özel sektör işçilerinin sendikalarda örgütlü olmadığı bilinen bir gerçek... Bu işçileri sendikalarda örgütlemek için ne çalışmalar yapıyoruz? Yakın çevremizde olan işçi ve emekçilerle bu konuları bire-bir konuşuyor muyuz?

Bir başka alan da gençlerle ilgili...

Kendi binalarımız dışında, özellikle genç arkadaşlar için, iki ayda bir güncel bir konuda paneller düzenleyerek geniş bir genç kesimin katılımını sağlama çalışmaları başlatmak zorundayız. Başlangıçta bu panellere katılımın arzu edildiği şekilde olmayacağını bilincinde olmazsak hayal kırıklığına uğrarız. Ancak bu panelleri düzenli yaparsak katılım yavaş yavaş artacaktır. Bu panellerde sunucuların sadece partimize yakın arkadaşlardan olması panele katılımı doğal olarak kısıtlılayacaktır. O zaman geniş genç kesimin bu panellere katılımını nasıl sağlayabiliriz? Örneğin, gençler üniversiteye gidiyor. Üniversite'de partimize yakın olmayan diğer sol arkadaşlarla ortak panel düzenleme olanağını hiç araştırdık mı? Değişik sol çevrelerden konuşmacıları da davet

ederek geniş ve zengin bir tartışma ortamı sağlama olanaklarını hakkı ile zorladık mı? Böyle düzenlenen panellerde, özellikle gençlerin bu toplantılarda katkı koymaları ve paneldeki sunuculara soru sormaları, düşüncelerimizin geniş kitle içinde yayılmasını da beraberinde getirecektir. Bizim tartışmaya katkımızdan etkilenenlerle bire-bir temasları güçlendirmesek o zaman örgütlenme çalışmalarında ilerleme sağlayamayız.

'Uğraşıyoruz, uğraşıyoruz ve birşey olmuyor' diyor bazı arkadaşlar...

İyide, objektif koşullar (ekonomik kriz, burjuvazinin birbirine saldırıları ve eskisi gibi yönetememesi vs) uygun olmasına karşın niye sonuç alamıyoruz? Kıbrıstürkler yıllarca zayıflık mentalitesi içinde büyüdüler ve yıllarca hep dış güçlerden 'yardım'(!) aldılar. Bu yaşam tarzı doğal olarak halkımızda yılgınlık yaratmıştır. Ancak zayıflık göreceli bir durumdur. Kıbrıs Sorunu kitabında bu konu detaylı olarak işlenmiştir. Zayıflığı güçlü yapmak yine bizim elimizde.... Unutmamamız gerekir ki büyük işler küçük küçük 'önemsiz' işlerin yapılması ile gerçekleşebilir.

En son tahlilde Kıbrıs'ta işçi, emekçi ve aydınların kurtuluşu yine kendi ellerinde... Yılgınlık zamanı artık geride kalmıştır.

Ne demişti Marx ve Engels:

'İşçilerin zincirlerinden başka kaybedecekleri hiçbirşey yoktur, kazanacakları koskoca bir dünya vardır!'

Gençlik Gençlik Gençlik Gençlik

POLEMİK

Ben diyorum ülke de üç tane üst var, AB'de gelecek, bir de o alacak, TC ordusu kolayına gitmez, AB süreci ile bölünmüşlüğü yasallaştırır da bu herifler, bunların arkasından hiç gidilmez, hele hele de ABD ile AB arasında savaş planları yapılırken, sen ise bana tutturmuş güvenilmez diyorsun! Al da bozdur!

SORU

Şimdi de yeni bir oluşum Afrika Birliği kuruluyor. AB'den sonra AF. Ona da katılalım mı?

ÜNİVERSİTE GÜNLÜĞÜ

Yani biz "güvenilmez" bir gençlik olarak size göre hata mı yapıyoruz? Aslında bir hata, içindeki doğrunun çekirdeği ne kadar büyükse o kadar tehlikelidir. Bir de bu üniversitelerde "hata"lara başlasak! Fena mı olur?

DIYALEKTİĞİN BİRİNCİ ÇİZGİSİ HER ŞEY BİRBİRİNE BAĞLIDIR

Geçen sayının devamı

Onun başat çizgisi budur. Fransız komünistlerinin değeri, durumu bütünü içinde anlamaları oldu: onun için Hitler'e ve suç ortaklarına karşı savaşında geniş bir ulusal cephe kurmaya çalıştılar, ve Direnişin, halkın geniş yığınlarından kopmuş bir tekke halinde dejenere olmasına izin vermediler. Gitgide daha çok tecrit edilmiş hale gelen düşmana karşı 1944 ulusal ayaklanması böyle olanaklı oldu.

Eğer o sırada, işçi sınıfı, "devrim yapma"ya, "sosyalizmi kurma"ya kalksaydı ne olurdu? Eğer, 1944'te Hitler'e karşı savaş devam etmekteyken, komünistler, "artık Fransayı ve dünyayı Nazilerden kurtarmak söz konusu değildir, derhal proleter devrimi yapmak söz konusudur" demiş olsalardı, işçi sınıfının, ülkenin kurtuluşu için savaşmaya kararlı, ama devrimci bir hareketi desteklemeye hiç de hazırlıklı olmayan her sınıftan milyonlarca Fransız yurttaşı ile bağlarını kopardığını göreceklerdi. Ve Hitlerciler, suç ortakları, gerici burjuvazi, vişiciler bayram ederdi buna. Tecrit edilmiş bir işçi sınıfı, Direnişin yönetimini, en çetin fedakarlıklar pahasına üstlendiği yönetimi kaybederdi. Böylece diktatörlük kapıları, Amerikan ordusunun da yardımıyla De Gaulle'e ardına kadar açılmış olurdu.

Amerikan ordusu, gerçekten de — bu, aydınlatılacak ikinci noktadır—, ancak Sovyet zaferleri Avrupa'da ikinci cepheyi kaçınılmaz kıldığı için çıkartma yapmıştı. Amerikan yöneticilerinin art-düşüncesi, Hitler'in yenilgisinin, o zamana kadar Wehrmacht'ın işgali altında bulunan ülkelerde komünizme yararlı olmasını önlemektir. Eğer bu nesnel koşulları iyi bilmeyip, işçi sınıfı birdenbire iktidara atılsaydı, halk bir kıyıma uğrayacak, Amerikan ordusu, daha o andan itibaren, bugün de sahip olduğu işgal ordusu niteliğini alacaktı: ve bu kez, baskı, yeni Oradourlar yaratmak için geri gelen Nazilerin suç ortaklığıyla yapılacaktı. Hitler Almanyası'nın, büyük Alman burjuvazisinin (örneğin, Amerikalıların sayesinde serbest bırakılan Krupplar'ın) umudu, Üç Büyükler arasındaki ittifakta bir kopma meydana gelmesi değil miydi? Münih ittifakı böylece yeniden perçinlenmiş olur, gerici burjuvazinin, sosyalist ülkelere karşı, halkların kurtuluşunda kesin rolü oynayan Sovyetler Birliği'ne karşı Kutsal İttifakı daha 1944'te

gerçekleşmiş olurdu. Dört yıllık bütün çabaların bütün acıların kazancı, Fransız halkının kanında boğulurdu.

Buna karşılık, o zaman, "çevreleyen koşulların" tümü, komünistlerin yaptıkları gibi, faşizmin tasfiyesini, bir burjuva demokratik cumhuriyeti istemeye uygundu. Fransız halkının geniş yığınlarınca kabul edilebilir olan bu istem, gerçekleştirilebilir bir istemdi, ve büyük bir ileri adım sağladığı için de, ilerici bir istemdi. Gerçekten de, işçi sınıfı, burjuva demokratik cumhuriyette kendi sınıf savaşımı için en elverişli koşulları bulur: bu, Fransız işçi hareketinin, kurtuluşu izleyen aylardaki ileri atılımını açıklar, bu atılım, komünistleri iktidara getirdi, halkımıza, ekonomisini yeniden yaratmayı, yaşam düzeyini yükseltmeyi, toplumsal güvenliği, ulusallaştırmaları, işletme kurumlarını, demokratik bir anayasa, oy pusulası, kadınlar için seçilme hakkını, memurlar tüzüğünü vb., vb. sağladı. Bu sayededir ki, işçi sınıfı, 1947'de, gerici güçlerin karşı saldırısına meydan okumak için kendisini en iyi savaşım koşulları içinde bulabildi.

Uluslararası planda, Hitler Almanyası'na karşı Üç Büyükler arasındaki ittifakın devamı Wehrmacht'ın ezilmesini (sayfa 66) sağladı. Ama hepsi bu olmadı: Birleşmiş Milletler örgütünün kurulmasını ve Potsdam antlaşmalarını vb. mümkün kıldı — ki bunlar, sonradan Amerikan emperyalizminin gizli dolaplarına engel teşkil edeceklerdi. Üç Büyüklerin antantı, Avrupa'nın geniş halk demokrasilerinin işini kolaylaştırdı, ve bu nokta da birinci derecede önemlidir, 1944'te Fransız komünistlerinin serüvenci bir siyaseti, bu başarıları tehlikeye düşürdü: bu başarılar, uluslararası kapitalizmi son derece zayıflatmıştır. Bir ülkenin işçi hareketi hiçbir zaman kendi başına değil, ama bütünle ilişkisine göre değerlendirilmelidir.

Olayları karşılıklı etkileri ve bütünlükleri içinde dikkate almanın ve bir olguyu, onu "çevreleyen koşullar"dan asla ayırmamanın zorunluluğunu gösteren daha başka örnekleri tahlil edebiliriz. Şu örneklerle yetinelim:

Faşist burjuvaziye karşı burjuva demokratik cumhuriyeti istemek, Fransız işçi hareketinin bugünkü durumuna tamamiyle uygun düşen bir istemdir. Bu istem, en başta gelen düşmana karşı yaşamını sürdürmek için kendi yasasına uymayanı boğmaktan başka çıkar yolu olmayan gerici

burjuvaziye karşı, işçi sınıfının çevresinde geniş bir halk toplaşmasını sağlamaya en elverişli istemdir. Ama Sovyetler Birliği'nde aynı isteme başvurmak saçma bir şey olur. Niçin? Çünkü nasıl ki, burjuva demokratik cumhuriyet, faşizme göre bir ilerleme ise, (emekçilere üretim araçları mülkiyetini sağlayan) sovyet sosyalist cumhuriyeti de burjuva cumhuriyetine göre kesin bir ilerlemedir. Bizim halkımız için ileri bir adım olacak olan şey, Sovyetler Birliği için geri bir adım olurdu. **Metafizikçi, kibrinden, zaman ve yer koşullarını bilmez. Demokrasiyi kendi koşullarından ayırır; burjuva demokrasisi ile sovyetik demokrasi arasında ayırım yapmaz. Ve burjuva demokrasisinden başka demokrasi tanımadığı için de, burjuva demokrasisini demokrasiye özdeşleştirir: Sovyetler Birliği'ni "bir demokrasi" olmamakla suçlar. Ve bunun, bir burjuva demokrasisi olmadığı doğrudur, çünkü o, kapitalist sömürüyü tasfiye ederek, bütün iktidarı emekçilere veren yeni bir demokrasi yaratmıştır.**

Kısaca, metafizikçi, politik biçimi, kendisini doğuran ve açıklayan tarihsel koşulların bütününden soyutlar, tecrit eder; diyalektikçi bu koşulları yeniden bulur.

V. VARGİ

Ne doğa,ve nede toplum, anlaşılabilir bir kaos değildir:gerçeğin bütün görünüşler zorunlu ve karşılıklı bağlarla birbirine bağlıdır. Bu yasanın pratik bir önemi vardır. O halde, bir durumu, bir olayı, bir işi kendisini meydana getiren ve açıklayan koşullar açısından değerlendirmek gerekir.

Her zaman olanaklı olanı ve olanaklı olmayana hesaba katmak gerekir.

"İnsan kendi dileklerini gerçek gibi almamalıdır. **Bir devrimci için, her şeyden önce, görünüşleri bütün gerçeklikleriyle ve doğru olarak saptamak söz konusudur.** ... Kabul ediyorum ki, belli bir durumda, belli bir karar alınır, ve bu durum değişince ilkin alınmış olandan farklı bir karar alınır. Başarı için koşullar artık yeterli görünmüyorsa, düşmanın önünden çekilir; tersine, eğer hareketi şiddetlendirmekte daha büyük bir başarı şansıyla sonuç alabilmek umudu varsa, derhal savaşa gidilir. Herne olursa, bir formülle, bir kararla bağlı kalınmaz, hareketimiz bu noktada tehlikeye sokulmaz." Eylemin koşullarını unutmak, dogmatizmdir. Elbette ki, devrimci

Evren Maner

proletaryanın, diyalektiğin bu birinci yasasına saygı göstermekte çıkarı vardır, oysa burjuvazi bu yasayı unutturmak isteyecektir, çünkü çıkarı buna karşıdır. Toplumsal adaletsizlikten sözedenlere "Bu, geçici bir kusurdur!" diye yanıt verir.

Aynı şekilde, iktisadi bunalımları, yüzeysel ve gelip geçici görüngüler olarak gösterir. Diyalektik bilimin yanıtı: toplumsal adaletsizlik, bunalımlar, kapitalizmin zorunlu sonuçlarıdır. Burjuva filozoflar, gerçeği parçalara bölmek ve bu yolla, sömürücü sınıfın yararına, gerçeği olduğundan başka göstermek olanağını sağladığı için metafiziğe taparlar. Düşünce bütünü içinde gerçek olana ulaşır ulaşmaz derhal karşı çıkarlar: bu artık usule uygun değildir, bu artık "felsefeye" uygun değildir. Felsefe onlara göre, her kavramın uslu uslu yerini koruduğu bir klasördür: burada düşünce,şurada madde; burada "insan", ötede toplum vb.,vb..

Tersine, diyalektik, her şeyin birbirine bağlı olduğunu öğretir. Ve bunun sonucu olarak, bir amacın gerçekleşmesi için hiçbir çaba yararsız değildir. Barış savaşçıları, savaşın kaçınılmaz olmadığını bilirler, çünkü savaşa karşı her eylem, değeri olan, barışın zaferin hazırlayan bir eylemdir. İşte bunun içindir ki, diyalektikle donatılmış her devrimci militan, yüksek bir sorumluluk duygusuna sahiptir: hiçbir şeyi raslantıya bırakmaz,herçabayı gerçek değeriyle ölçer.

Bu, gerçeğin tam olarak kavranılması, uzağı görme olanağını sağlar. Yenilmez bir cesaret verir, öyle bir cesaret ki, Alman askerleri tarafından kurşuna dizilen diyalektikçi filozof V. Feldmann, son nefesinde, "Ahmaklar, sizin için ölüyorum" diye bağırabilir onlara. Onun hakkı vardı. O, Fransız halkı için olduğu kadar Alman halkı için de savaşım veriyordu, çünkü her şey birbirine bağlıdır.

YOKLAMA SORULARI

1. Karşılıklı etkiye örnekler arayınız.
2. Neden, bir olgu (doğal ya da toplumsal) koşullarından yalıtıldığı zaman kavranılmaz?

3. Belirli bir örnek üzerinde, burjuvazinin, emekçileri yanıltmak için olayları tarihsel koşullarından nasıl ayırdığını gösteriniz.

Devamı gelecek sayıda

Gençlik Hareketlendi

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısı ile Kıbrıslı gençler, Kıbrıs'ta çözüm için bir dizi eylem ve demecilerle hareketlendi.

1 Eylül'de Ledra Palace'ta Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk gençler buluşarak Barış festivali düzenlediler. Akşam saat 6'da başlayan festivalde klasik müzik ile halk müziği dinletileri yanında yerel ve modern dans gösterileri sergilendi. Ayrıca İki Toplumlu Koro da şarkılar söyledi. Festival için Ledra Palace barikatından geçmeye çalışan Kıbrıslı Türk gençler barikatta egemenlerin kasıtlı olarak uyguladığı yavaşlatma eylemi nedeniyle izdiham yaşadı. Egemenler, festivale kalabalık bir gençlik kesiminin katılacağını bildikleri halde barikata sadece nöbetçi memuru bırakarak gençlerin festivale katılma şevklerini kırmaya çalıştılar.

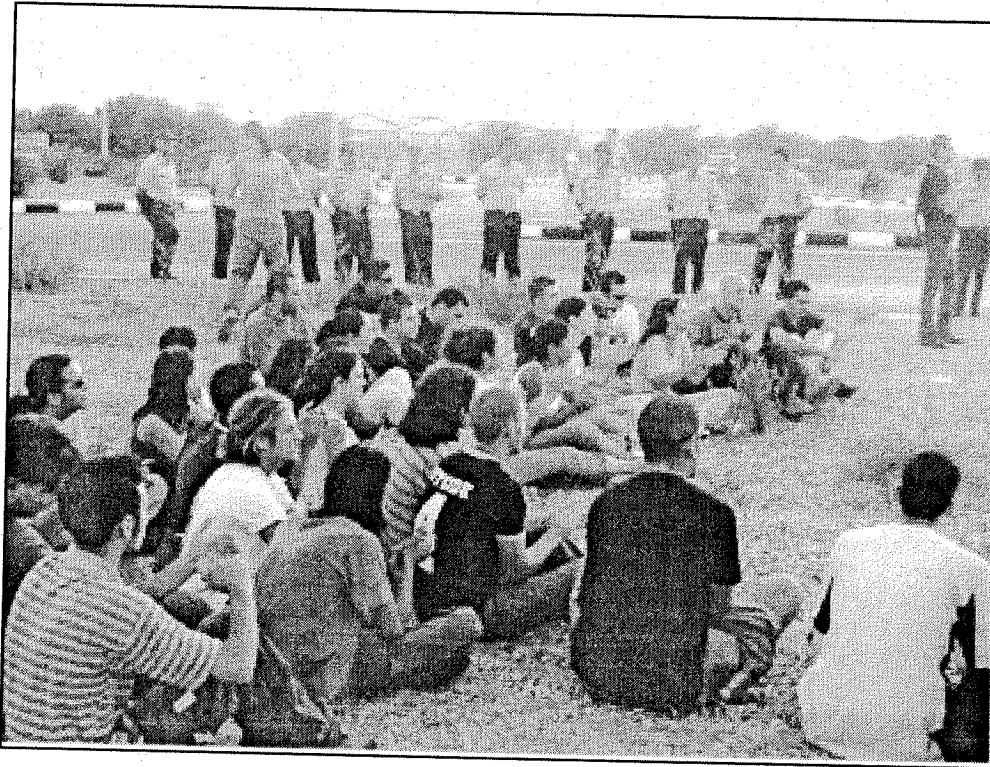
İki Toplumlu Gençlik Forum'unu oluşturan CTP, TKP ve YBH Gençlik Kolları ile NEOİ, NEOS, NEDİSİ, NEDİK ve ONED Kıbrıslı Rum gençlik örgütleri, sadece Kıbrıslı Türk siyasi parti gençlik kollarını aralarına alarak bu eylemi düzenlediler ve bunun dışında kalan diğer sol gençlik örgütlerini dışlayarak solda birliği zedelemeye çalıştılar.

Daha sonra 3 Eylül'de tüm Kıbrıslı Türk sol gençlik örgütleri toplanarak "göç, kültür asimilasyonu, işsizlik, eğitim, apolitikleşme, kendine ve topluma yabancılaşma, askerlik, madde bağımlılığı ve benzeri gençlik sorunlarının toplumsal sorunlar olarak ele aldıklarını ve "adadaki çözümsüzlüğün çözüm olamayacağı ve gençliğin önünün açılmasının statükonun derhal değişmesi ile gerçekleşebileceği"ni vurguladılar. Ekim Gençlik, CTP Gençlik Kolları, TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıs Gençlik Hareketi ve Kıbrıslı Gençlik Grubu bundan sonra beraber hareket edeceklerini Kuşulu Park'ta düzenledikleri basın toplantısı ile açıkladılar.

Ekim Gençlik, CTP Gençlik Kolları, TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıs Gençlik Hareketi ve Kıbrıslı Gençlik Grubu 4 Eylül'de Ercan Havalimanı'nda "Gençlik Ses Veriyor"

eylemi ile Denktaş'a "uğurlama töreni" düzenlediler. Çeşitli sloganlar ve şarkılarla yaklaşık 2 saat süren şenlik sırasında bir ara Denktaş da gençlerin arasına gelerek yıllardır bilinen düşüncelerini açıkladı.

Gençler sık sık "Kıbrısta barış engellenemez", "gençlik gelecek, gelecek bizimle özgürleşecek", "susma, haykır, halklar kardeşler", "Ne istiyoruz? BARİŞ, Ne zaman? HEMEN ŞİMDİ, Çözemeyecekler?, ÇÖZECEYİK"

sloganlarını attılar.

Denktaş'ın uçağının ayrılması sırasında basın açıklaması yapılarak, Denktaş'ın barış anlayışı ile kendilerinin anlayışının farklı olduğunu vurguladı ve bu konu ile ilgili kendi görüşlerinin basın açıklaması içinde olduğu belirttiler. Basın açıklamasında Denktaş'ın ana düşüncesinin çözümsüzlük olduğunu ve bunun gençliğe birçok sorun olarak yansıtıldığını altı çizildi. Ortak açıklama şöyle:

"Bizler, TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıs

Gençlik Hareketi, Ekim Gençlik ve Kıbrıslı Gençlik Grubu olarak, göç, kültür asimilasyonu, işsizlik, eğitim, apolitikleşme, kendine ve topluma yabancılaşma, askerlik, madde bağımlılığı ve benzeri gençlik sorunlarının toplumsal sorunlar dışında tutulmaması gerektiğine, gençler olarak birçoğumuzun çok yönlü yaşamaktan, sosyal aktivitelerden uzak kaldığımız ve bu bağlamda dünyadan izole olma yolunda ilerlediğimiz konusunda hem fikir olmuş gençlik örgütleriyiz.

olmalıdır.

Aralık ayında toplanacak AB Kopenhag Zirvesi öncesi, Avrupa Birliği Genişleme takvimi açısından önemli bir sürecin arifesindeyiz. Bu takvim bizim için de ciddi sorunları içerisinde barındırmaktadır. Bu yönü ile de çözüm talebinin aciliyetinin altını bir kez daha çizeriz.

Bizim adımıza kararlar alanlardan, 6 Eylül tarihinde Paris'de gerçekleşecek üst düzey müzakerelerde egemenlerin çıkarlarını değil, kendi halklarının çıkarlarını değerlendirmelerini ve varlığını hiçbir şekilde gözardı etmemeleri gerektiğini düşünüyoruz.

Bu koşullar altında görüşmecilere mesajımız "ÇÖZÜMSÜZLÜĞÜN YASAK" olduğudur.

Bizler görüşmecilere bir kez daha seslenerek, bizlerin yaşamlarını olumsuz etkileyecek kararlar almalarını da yasaklıyoruz. Alacakları kararlarla sebep olacakları savaşa, yıkımlara, bölünmüşlükler, göçlerle tükenmemize, yeni tel örgülerle birlikte bizleri tarihin yeni karanlık bir evresinde yaşamaya itecekleri ise bir kez daha düşünmeleri çağrısı yaparız. Çünkü gençlik gelecektir ve geleceğimize sahip çıkmaya her ne pahasına olursa kararlı olduğumuzu vurgularız.

6 Eylülde başlayacak Üst Düzey Müzakerelerde, tüm görüşmecilere umudumuzu tüketmemelerini ve Paris'ten ortak vatanımız Kıbrıs'ın yeniden barış adasına dönüştürebilecek adımların haberleri ile dönmeleri temennileri ile başarılarımızı iletiriz."

5 Eylül'de Bu Memleket Bizim Platformu'nun düzenlediği yürüyüş ve mitinge katılan gençler geleceğin kendi ellerinde olduğunu kitlelere gösterdiler.

Ancak demokrasiden dem vuran ve solda farklı seslere tahammülü olmayan BMBP temsilcileri yürüyüş ve mitingde, KSG'nin gazete satmaması kararını alırken ve başka sol örgütlerin bildiri dağıtımına engel olurken, CTP Gençlik Kollarının CTP tişörtleriyle ve göğüslerinde BMBP ile hiç bir ilgisi olmayan sloganlarla mitinge katılmaları dikkatlerden kaçmadı.

CTP gençliğe: Güven meselesi mi niyet meselesi mi?

Bilindiği gibi, 7 Gençlik Örgütü basına yaptıkları ortak açıklamada, bundan böyle Kıbrıs'ta geline kritik noktada gençliğin sesini duyurabilmek, alternatifler ortaya koyabilmek, pasif ve A-politik hale gelmiş gençliğin ses vermesini sağlamak, adadaki devrimci dinamikleri de harekete geçirmek amacıyla beraber hareket edeceklerini kamuoyuna açıkladılar. Bu süreç içerisinde şimdiye kadar hep söylediğimiz "çözmezler" tezini ve de hep AB'ci kesim tarafından "bu kez çözecekler" dedikleri Kıbrıs sorunu hakkında küçük burjuva yorumcuların yeniden yanıldığını görüyoruz. "Ha çözdüler ha çözüyorlar" ama Denktaş Paris'ten elinde çiçeklerle gelmiyor. Ha çözdü ha çözüyor diyorlar, AB'ye girecek, ülkemize barış gelecek diyorlar, ekonomik kalkınma yaşayacağız diyorlar (her ne kadar Avrupa'lı işçiler öyle demese de) ama aslında Denktaş'ın yabancı bir yere gitmediğini, tam tersine Kıbrıs meselesinin soğuk savaş döneminde planlandığı yere gittiğini görüyoruz. Şimdi de sırada New York var. "Bana teröristler saldırıyor" diye dünyayı bombalayan ABD'den "çözün" emri alınır mı bilinmez! Ama akılları karıştıran bir şey var, ABD bu sorunu neden çözmek istesin? Hele hele Türkiye'ye bu sıralarda Orta doğuda tam destek vermişken? Yoksa yandaşları AB'yi kıramazlar

mi?

CTP'li yoldaşlar bize, EKİM gençliğe "güvenilmez" diyor. Yani CTP gençlik biz EKİM gençliğini "güvenilmez" bir gençlik hareketi olarak sayıyor. Peki soruyoruz, EKİM gençliği sizin acağızdan güvenilmez yapan nedir? İlk olarak EKİM gençliği şimdiye dek sisteme el atarak "biz düzeltereyiz" diyen burjuva partilere umut bağlamadı. EKİM gençliği Avrupa ve de bölge işçi sınıfının, emekçilerin azılı düşmanı ABD ile savaş planları yapan AB'nin şakşaklığını yapmadı. Bizim "yoldaşları" sıkın nedir? Bizi güvensiz kılan ne olabilir? Yoksa sloganlarımızla, pankartlarımızla, dövizlerimizle ve çok yönlü çalışmalarımızla, Kıbrıs'ta gerçek sosyalist ve devrimci duruşu sergilememiz mi? Bu yüzden mi küçük burjuva ideolojilerin peşinde giden, esen rüzgarlarla savrulan CTP tarafından, miting alanında bize güven olmayacağı eleştirisiyle karşılaştık? **İlgincir ki biz gerek KSG gerekse de EKİM gençlik olarak için en başında o çok "ümit" bağlanan ve arkasından mumlar yakılan iki toplumlu, gizli görüşmeler hakkında görüşümüzü baştan bildirmiştik. Ne mi diyoruz? Görüşmeler halkın önünde yapılın, halk neyin çıktığını, neyin kaldığını öğrensin. Bizim CTP'li güvensiz yoldaşlar bize güvenmiyorlar da, gizli kapılar arkasında**

bu sorunu ancak ve ancak Denktaş'ın ve ardından AB'nin mi çözeceğine inanıyorlar? Sorun sakın bizim sevgili "yoldaşların" işçi sınıfına, emekçilere olan inançsızlığından kaynaklanıyor olmasın? Zaman zaman Türkiye'den gelen işçileri hırpalayarak, enternasyonal mücadeleyi dışlayarak, arkasından AB'ye dayayıp ülkede bulunan yabancı işçilerin sendikal haklarını bile hiçe sayıp, sendikaya üye yapmayarak, emekçilerin haklarını savunmayarak, işçi sınıfını, ezilen sınıfın çıkarlarını savunmayarak asıl güvensizlik yaratılmıyor mu bu acizane işbirliği sahnesinde? Yoksa, Kıbrıs sorununun birer milletler sorunu olduğunu, bizi AB'ye alacaklarsa alsınlar, buyursunlar, ama bizim güncel sorunumuz bu değil, hele bunun üzerinde yatıp günleri ayları hatta yılları harcamak hiç de değil diyen EKİM'li? 28 yıldır emperyalizmin kendi yarattığı ve çözemediği bu sorunun bir gece de çözüleceğini uman yoldaşlara soruyoruz, 28 yıl önce Anti Emperyalist bir Cehpe Hükümetini Kurmak İçin çalışmalara başlasaydık, şimdi AB ile değil de Avrupa işçi sınıfı ile birleşmiş, onlara güven vermiş ve de enternasyonal mücadeleyle ülkemizde ortadoğudaki halkların ölümüne yol açacak hiçbir askeri üs vermeden, iktidara gelseydik olmaz mıydı? Yoksa bir kaç yağmacı

kapitalistin çıkarını savunan KTTO'nı desteklemek daha mı akıl kârı ve de GÜVENİLİR?

Yoksa bizim CTP gençliği, bırakın Avrupa'daki işçi kıyımını, yine büyük bir kibirlilikle, 5 Eylül'deki eylemin bizi sınamak için bir deney olduğu, yani: Şimdi zamanın zırt dediği yere, 5 Eylül'de yapılan miting de güvenilmez Ekim BMBP'nin koyduğu kurallara, sloganlara, pankart, döviz taşınmaması, bayrak, flama gibi kurallara uyulduğu halde "Çok Güvenilir" CTP'li yoldaşlarımız her türlü devrimci etik değeri ve yoldaşlık ilişkisini ve alınan bütün kararları hiç sayarak, kendi burjuva ideolojinin besin kaynağı, kurtarıcıları emperyalist AB'nin probandasını kitleye empoze etmeye çalışmaları mı işçi sınıfının, ezilenin kavgası ile alakalıdır?

Gerçek ortadadır, İspanya'da, İtalya'da, Fransa'da, Yunanistan'da halk sokakta boş tencere boş tava, AB işsizliktir sloganları atarken, bize "güvenilmez" diyen CTP gençliğine su sıralar sokakları doldurarak AB'yi protesto eden Avrupalı işçilere köstek oluyor! Asıl güvenilmez olan kim? Biz miyiz? Yoksa emperyalizmi kurtarıcı olarak görenler mi? EKİM gençlik sermayeyenin, burjuvazinin saflarında olmadığı için mi "güvenilmez"dir? Biraz açık olalım, mesele niyet meselesidir.

PROVAKASYON EDEBİYATI

I- AFRIKA'DA YAYINLANAN TÜCCARLARIN ÖZEL YAZIŞMALARI

Bu sorunu 76'ncı sayımızda, ikinci sayfada ele almış ve şu şekilde sonuçlandırmıştık? Burjuvaziye karşı Afrika ile CTP arasındaki siyaset farkı nedir? Yoktur! Ve sorduk; neyin kavgasını veriyorsunuz yoldaşlar?

II- AFRIKA'NIN TİCARET ODASINA MUHALEFETİ VE CTP'NİN TİCARET ODASINI SAVUNUSUNDAN AFRIKANIN DA TİCARET ODASINI SAVUNUSUNA

Ticaret odası ortak vizyon için bir öneri ortaya koyduğunda Afrika gazetesi bu vizyondan Denktaş ve derin devlet ile ele ele oluşturulduğunu ilan ederek karşı bir vizyon önerisiyle piyasaya çıktı. CTP ve çevresindeki örgütler ise bu ortak vizyona, birkaç değişiklik sonrası sahip çıktı. Ve bu BMB Platformu'nun yok edilmesi, işçi ve memurların örgütlerinin Ticaret Odası'nın peşine takılması pahasına yapıldı. Afrika ise 180 derecelik bir dönüşle Denktaş ve "derin devlet" tarafından hazırlanan bir oyun, bir provakasyon ilan ettiği ortak vizyonu desteklemeye ve de yaymaya başladı.

III- CTP'NİN AFRIKA YAZARLARININ DERİN DEVLET PLANLARI ÇERÇEVESİNDE MAHKUMİYETİ ÖNERİSİNDEN ONLARI FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜ ÇERÇEVESİNDE SAVUNMASINA

Afrika'nın Ticaret Odası'nın provakasyonlarını ilanı ve sonra da onlarla birlikte hareket etmesinin ardından birkaç güç geçmeden Afrika yazarları hapse atıldı. Bu sefer de CTP bunun "derin devlet" provakasyonu olduğunu ilan etti. Hemen peşinden de yazarları yarım ağızla da olsa fikir özgürlüğü bağlamında savunmaya girişti. Afrika provakatörlerle ortak bildiri, ortak vizyon imzaladı, CTP de provakatörleri hapisten çıkarmaya çalıştı ve de çalışıyor.

Garip işler vesselam!

III- PROVAKASYON VE SİYASET

Afrika'nın "derin devlet" in kurduğu bir gazete olması mümkün mü? Tabii ki mümkün! Dahası bunu derin devlet Afrika kurucularına bile yaptırmadan yapabilir. Üst yerlerde bir ajan üzerinden gayet normal bir gazete kurdurup, onu dolaylı yoldan kullanabilir. Hatta kurulmuş bir sol gazeteye adam sokup gazete

çalışanlarını provakasyona getirip işler karıştırabilir. Yani bu işin binbir yolu var. Provakasyon işinden, içe adam sızdırma işinden vaz geçmez burjuva devlet. İster derin olsun ister siğ. Bu tür faaliyetlerden hiç kimse de paçasını kurtaramaz. Niye? Çünkü bu işler çok iyi örgütlenme ister de ondan. Kaldı ki örgütlere provakatör sızdıramaz ise, örgütün kitlesel faaliyetlerinde provakasyon düzenleyebilir. Yapmadıkları iş mi?

Bir kişi veya örgüt başka bir kişi veya örgütün siyasi görüşü ve de iş yapma tarzı açısından bakıldığında tamamen aptalca, bazen de provakasyonlara fırsat tanıyan bir siyaset ve iş yapma tarzına sahip olabilir. Bu siyasetlere karşı, bu çalışma yöntemlerine karşı, bunların sınıf mücadelesinde işçilerin davasına verdiği veya verebileceği zararlara karşı mücadele etmekte doğru veya yanlış- hiçbir sorun yoktur. Ama bu birey veya örgütleri provakatör birey veya örgüt olarak ilan etmek ayrı bir sorundur. Orada "delil" gereklidir. O delili elde etmek de o kadar kolay değildir. Elde edip de sol örgütlerden saklamak da biraz ayıp kaçır. Nedeni de basit;

Provakatörler ve provakasyon örgütlerine karşı tedbirler alınırken, bu konuda bilgi sahibi olunmadığı oranda elde tek seçenektir. Bu kişi ve veya örgüt ne tür bir siyaset güdüyor? Tüm zaaf ve hatalarına karşın birlikte iş yapılabilir mi? Yapılmalı mı? Biz onları, onlar bizi burjuvazinin saldırılarına karşı korumalı mı? Korur mu? Burjuvazinin en gerici kısmına karşı bunlarla birlikte mücadele etmenin en küçük de olsa bir imkanı var mı? Bunlar en sallantılı, en tutarsız en geçici türden bile olsa günün kavgasında müttefik olabilirler mi?

Siyasi olarak bu mümkünse onlarla birlik aramanın, onları korumanın yolları bulunmalıdır. Onlarla birlikte çalışmanın yolları aranmalıdır. Senin provakatör örgüt olduğunu kesin olarak tespit edemediğin bir provakatör örgütünün siyaseti tüm bunlara evet diyorsa başka ne yapabilirsin? Tabii ki şüpheler çok artar az biraz deliller ortaya çıkarsa hiç değilse ilişki kurmazsın. Yoksa elin mahkum siyasi tavır takınacaksın. Çünkü provakasyon iki ucu pislir değnektir. Yapayalnız da kalınmasına yol açabilir.

Birliklilikleri imkansız kılmaya da yol açabilir! O da provakasyona gelmek olur!

Biz Şener ve Avrupa-Afrikay'ı çok savunduk. Saldırılarına karşı. Bugünlerde yazar olanlar bir savunma ortak deklarasyonuna bir imza koymayı red ederken bile biz Şener ve Avrupa'yı savunduk. Sebebi gayet açıktır. Sol bir birey ve

sol bir gazeteden bahsediyoruz. Siyaseti bize ters, bizim tüm amacımıza ters. Ama burjuvaziye yem etmeme konusunda birlikte olmamız gereken bir yapılanma. Koruduk, birlik aradık, koruyacağız ve de birlik arayacağız. Şener daha dün kendisini savunmak için bir imza vermeyenlerle birlikte KSG ile oluşturduğu birliği bozdu. Farketmez.

Bu şartlarda eğer Şener ve Afrika'nın bir provakatör ve de pravakatör örgütü olduğu hakkında "delil" var da bunlar bize şu veya bu şekilde ulaştırılmaz ise demek ki bizim bir provakatöre ve de bir pravakasyon örgütüne yardımcı olmamıza, onlarla birlikte çalışma çabası içinde olmamıza göz yumulmakta, bizim de bu provakasyon içine çekilmemize göz yumulmaktadır. Bu da yoldaşlığa yakışmaz. Davaya da zararlıdır. Yoksa, elde delil olmadan, adamın ve örgütün siyaseti ve de iş yapış tarzı hoşla gitmiyor diye onlara provasaktör damgasını vurmak asmak doğru bir siyasi yaklaşım değildir. Bizzat bu yaklaşım provakasyon olarak ele alınabilir, "derin devlet" in bir provakasyonu olarak ele alınabilir. Değil mi ama? CTP içinde bir provakatörün bu siyaseti alttan alttan kaşıyarak piyasaya sürülmesini sağlamadığının garantisi nerededir? Birliği yıpratmak amaçlanmadığının garantisi nerededir?

Biz siyasete bakacağız. Zararlı gördüğümüz siyaseti, kimden gelirse gelsin teşhir edeceğiz. Bizim muhtemel provakasyona karşı bulabildiğimiz en iyi ilaç şu anda böyle bir ilaçtır. Daha fazlası için daha fazla örgütsel tedbir, provakasyon ve provakatörlerle karşı örgütsel tedbir ve bu tedbir yeteneğini geliştirmek gereklidir. Tabii, onlar da yapılacaktır.

Siyaset açısından bakıldığında biz Şener ve Afrika'yı ve de CTP'yi savunmaya, burjuvazinin en aşırı gerici güçlerinin saldırılarına karşı savunma ve onlarla birlik arama siyasetimizi sürdüreceğiz. Doğrusu budur. Provakatörlük sorunu ayakları yere basmadıkça bizi pek ilgilendirmeyecektir. "Delil" sorunu! Görelim delili edelim teşhiri!

Tabii bu arada hem CTP hem de Afrika'nın üst tabakalardan bireylerle, örgütlerle oldukça yaygın ilişki ağı vardır. Gel gelelim tüm bunlar siyaset çerçevesinde bir yerlere yerleştirilmelidir. Burjuva eğilimlerin teşhiri aracı olmalıdır. Provakasyon edebiyatının araçları değil! Bakın olgulara! Birbirine provakasyon vb. temelde karşı çıkanlar bir ve aynı siyasette buluşuyorlar. Bizi esas ilgilendiren sorun budur!

Güney'den Mektup..

GEORGY LOANNOU

İNGİLİZ ÜSLERİ VE BİZİM KESAT DURUŞUMUZ

Agrotur'daki çok büyük casus anteninin kurulmasıyla ilgili ünlü konuda büyük bir karışıklık vardır. Sorunun yasal, siyasi ve ideolojik boyutunun bu karmaşıklığı Kıbrıs halkının üzücü kayıtsızlığını korumakla ve sağlamlaştırmakla kalmamakta, ama ayrıca, medyadan yararlanarak çeşitli kişilere kendilerini koruma fırsatı vermektedir. Bay Matsakis (DEKO milletvekili), böyle bir çabanın en büyüğü, moral olarak lanetlenmiş ve siyasi olarak sapmış en mükemmel örneğidir. Ama, ne Bay Matsakis, ne de Bay Perdakis (Çevrecilerin milletvekili) sorunun özü değildir. Onlar, son tahlilde, belki de olumlu olarak, medyanın beceriksizliğinin üzücü çağında en azından konuyu canlı tutması anlamında, katkıda bulunmaktadır.

Agrotur'daki anten sorunu ne çevresel ne de yasal bir sorundur. Açıkça siyasi bir sorundur, çünkü son tahlilde, Britanya emperyalizminin Kıbrıs toprağını küresel Anglo-Amerikan hegemonyası için planları çerçevesinde kullanma çabasını oluşturur. Bu görüşün çok basitleştirilmiş ya da çok abartılmış bir tez olduğunu düşünenlere tavsiyem, antenin alanını (Afganistan ve Çin sınırları), Trodos'daki radarı (dünyanın en büyüğü), Makedonitissa'daki Amerikan radyo istasyonunu, aynı zamanda Anglo-Amerikan müdahalesinin çizgisindeki ülkeler ile -Yugoslavya, Orta Doğu, Afganistan- son on yıldaki siyasi-askeri durumu tekrardan gözden geçirmelerini tavsiye ederim.

Kıbrıs halkıyla ve Kıbrıs toprağıyla doğrudan çelişki içinde olan bu Anglo-Amerikanların emperyalist oyununda Kıbrıs hükümetinin rolü nedir? Her zaman olduğu gibi, siyasi kurumun tavrı, çeşitli derecelerde yabancı çıkarlara kölece hizmet etmektedir. Kıbrıs hükümeti, İngiliz egemenliğinin ve Kuruluş Anlaşmasının arkasına saklanarak elini temiz tutmakta, İngiliz'in planları önünde engel olmamasını sağlamaktadır. Her zamanki gibi Kıbrıs halkına karamelâ olarak adlandırılan Avrupa'ya yönelimi ve Kıbrıs sorunun kritik anda olduğunu öne sürmekte, Büyük Britanya'ya açıkça ve resmi olarak muhalefetini açıklamayı bile reddetmektedir. Ve eğer bu, şu andaki hükümet tarafından temsil edilen sınıf çıkarları analizi açısından bakıldığında anlaşılır ise, bu, örneğin, "solcu" bir hükümet iktidara gelirse değişecek midir? Göreceli olarak kayıtsız duruşu ile AKEL (AKEL taraftarlarının sadece yarısını oluşturduğu tipik bir 200 kişilik gösterinin örgütlenmesi) ikna edici değildir. Açıktır ki, daha güçlü bir tepki, samimi popüler bir mobilizasyon, hızlı bir tempo ile Kıbrıs siyasi kurumla asimilasyona giden AKEL'in ne planlarında vardır, ne de belki de yeteneklerinde.

Şu bir muhakkaktır ki, kabul edilemez duruşuna, Kıbrıs toplumundan ciddi herhangi bir baskı gelmediği sürece, siyasi kurumun kendini muhafaza etme ve karakteristik köleliğini sürdürme kapasitesi vardır. Kıbrıs halkının -Anglo-Amerikan emperyalizmi

(sömürge yönetimi, darbe, Türk işgali) sonucu çok acı çekmiş bir halkın üzücü kayıtsızlığı gerçekten üzücüdür. Bazılarının yurtseverliği eleştirel düşünceden ve rasyonel analizden yoksun verimiz ve tehlikeli bir milliyetçiliğe dönüşen, şanlı geçmişin törensel mitolojisinde saplanmış. Diğer bazılarının solculuğu, siyasi eylemsizliğine bahane bulan teorik bir eğilime dönüşmüştür. En trajik olanı ise, kendini daha da önemli diğer konularla, mesela futbol ve televizyon dizileri ve programları hakkında birkaç siyasi yorumla kısıtlayan çok büyük bir çoğunluğun kayıtsızlığıdır.

Toplumda siyasi bir bilincin acil olarak gelişmesi için duyulan gereksinim küresel bir olgudur, Kıbrıs'ta özel siyasi şartlardan dolayı daha güçlüdür. Antenin kurulmasına karşı popüler mobilizasyon, Britanya emperyalizminin planlarını önlemenin tek yoludur, çünkü bu siyasi kurumun daha dürüst ve onurlu duruş takınmasına yönelik bir baskı aracı olacaktır, ki bu uluslararası siyasi düzeyde Büyük Britanya'ya bir baskı aracı görevi görebilir. Unutmamalıyız ki, son tahlilde, egemenlik yasal bir terimdir, ki özünü antenin kurulması gibi eylemlerden alır ve böyle eylemlere karşı direnmeyi reddetmek veya kararsız kalmak için bir neden değil.

'Dengeli Gelişmek' için Dünya Zirvesi

26 Ağustos'ta Dünya'nın birçok hükümetleri ve uzmanları, Güney Afrika'da dengeli gelişme için toplandılar. 40 bin delegenin katıldığı ve bir hafta sürecek olan bu zirvede çevre kirliliği, su, kanalizasyon, enerji ve tarım konularının da ele alınacağı açıklandı.

Ancak bu zirveden sonuç almak isteyen hükümetler pazarlıkları kapılar arkasında yapmaya başladılar bile... Siyasi toplantılar gazetecilere kapalı yapılarak dünya halkından geleceklerinin nasıl pazarlık yapıldığı saklanıyor. Zengin emperyalist ülkeler dünyadaki kaynaklardan daha uzun süre nasıl yararlanacakları

konusunda yeni yönetim ve üretim metodları sunarak geri bırakılmış hükümetlere "kalkındırma" ayakları altında yeni krediler vermek istiyorlar.

Emperyalist tekellerin temsilcileri, "aşırı sınırlamaların konulmaması" nı talep ederken dünyayı en fazla kirlüten ülkelerin Batılı zengin emperyalist ülkeler olduğunu hısırlı altı etmeye çalışıyor. ABD emperyalizmi temsilcisi Bush'un zirveye katılmamakla, tüm ülkelere meydan okuduğu mesajını verdi.

Görünen o ki 'Dengeli Gelişme' zirvesi mevcut dengesiz gelişmeyi onaylamakla sona erecek.

Anka Kuşu

A. SAVAŞ

NE YAPMAMALI

Geçen sayımızda Kıbrıs sorunu ile ilgili olası burjuva çözümler üzerinde durmuş ve bu sayıda "Ne Yapmalı?" üzerinde duracağımızı yazmıştık.

"Ne Yapmalı?" ya geçmeden terim yerindeyse "Ne Yapmamalı?" veya "Ne olmamalı?" sorusunu biraz daha işlemek istiyorum. Buna beni iten neden Işık Kitabevi'nin düzenlediği paneller dizisinde gerek panelistlerin gerekse dinleyici durumundaki katılımcıların ortaya koyduğu düşünceler ve sergiledikleri tavırlardır.

Bir hafta boyunca süren, AB ve Kıbrıs içerikli paneller dizisinde ele alınan konuların tümüne değinmek için bu köşe yetmez. Ben daha fazla öne çıkanları ve bugün için aciliyet taşıyanları ele almakla yetineceğim.

Dolayısıyla da bizim "Ne Yapmalı?" sorusu bir sonraki sayıya kalmak zorunda...

Şunu da eklememde yarar var; ben burada bu yaklaşımların sahiplerini konu etmeyeceğim. Benim derdim yaklaşımların, düşüncelerin kapsamıyla sınırlıdır bu aşamada.

"İki büyük savaş geçiren Avrupa devletleri artık savaşmamak için Avrupa Birliğini oluşturdular."

Bu yaklaşım bilimsel açıdan içi boş ve demagoji yüküdür.

Yaşanan iki büyük savaşın ana nedeni Avrupa devletlerinin "birlik" olmamasıymış gibi, "birlik" olunca savaşın iradi olarak engellenebileceği ve hatta engelleniyormuş gibi demagojik bir yaklaşımla Avrupa Birliği oluşumuna "savaş önleyici" bir karakter biçmeye çalışılıyor.

Halbuki savaşların nedeninin iradi bir olay olmadığı; son tahlilde ekonomik nedenlere dayandığını, emperyalist devletlerin dünyayı yeniden paylaşma ihtiyacından kaynaklandığını görmek hiç de zor değildir.

Bu durumda "İki büyük savaş geçiren Avrupa devletleri artık savaşmamak için Avrupa Birliğini oluşturdular." yaklaşımı nasıl yorumlanmalı?

Öncelikle, ABnin oluşumunu savaşları tümünden engelleme projesi olarak sunma cüretini göstermiyor kimse. O zaman AB ile AB dışındaki devletler arasında çıkan ve çıkacak savaşlar mübahdır. Dolayısıyla AB projesinin, bir dizi diğer neden yanında, yürütülmekte olan dünya hegemonyası mücadelesinde rakipleri ABD, Rusya ve Japonyaya karşı daha güçlü olma, rekabet edebilirliğini güçlendirme projesidir.

İşte, AB denen ve bizlere hukuk ve refah diyarı, cennet olarak sunulan birliğin gerçek yüzü budur.

EN ÖNEMLİ EKSİĞİMİZ: PARTİMİZ

Partiye neden ihtiyaç duyduğumuza ilişkin düşüncelerimi kısa bölümler halinde özetlemeye çalışacağım.

Herşeyden önce, neden böyle bir hedef, neden parti?

1. Kitlelerin örgütlü bir önderliğe ihtiyacı vardır. sadece siyasi olarak geri kitlelerin değil aydın ve ilerici geçinen kesimler de karşılarında örgütlü bir güç olduğu zaman onu muhatap alıyor. Ama tek tek bireylerin, örgütsüz ilerici ve aydınların sözlerine ne yazık ki gereken önemi ve itibarı göstermiyorlar. Örgütlülük güven yaratır. KSG sınırlı bir örgütlülük yaratmıştır. Ama kitlelerin ihtiyacı siyasal bir örgütlenmedir. Ksg kendi başına siyasi, bir örgüt olamaz. Olsa olsa sosyalist entelektüel bir aydın hareketi olur. Bu da mücadele etmeye hazır olan kitlelerle buluşmaya ve onları harekete geçirmeye yetmez. Nitekim son dönemde, yürütmüş olduğumuz güç birliği ve ittifak çabalarımızda bu sorun somut olarak karşımıza sık sık çıkmıştır.

2. Bazı yoldaşlarımız önce nicel olarak büyüyelim sonra partiyi kuralım demektedirler. Ben bu görüşe katılmam. Nicel olarak büyümeyi örgütün inşası olarak görüyorum. Temeli atmadan binayı inşa edemeyiz. Gerek bizlerin (sosyalistlerin), gerekse gazetenin varlığı ne yazık ki temeli oluşturmuyor. Bunlar temel için gerekli harçlardır. Ama biz henüz bu harçları bir araya getirip temeli kuramadık. Bu temel atılmadan siyasi önderlik oluşturulamaz. Ve siyasi önderlik oluşmadan da nicel olarak büyüyemeyiz.

3. CTP ve YBH'nın son dönemdeki siyasetleri hem emekçi kesimlerde hem de devrimci aydınlar arasında, kendini açıkça sosyalist ilan eden kararlı ve doğru bir çizgi için gerçek bir talep doğurmuştur. Yıllardır bizim çevremize ve hareketimize kuşku ile bakan kesimler bile, geçen zaman içinde bizlerin ne kadar tutarlı ve inatçı bir mücadele çizgisi izlediğimizi görerek bize daha fazla inanç ve güven duymaya başlamışlardır. Bu tür

insanlardan partileşme konusunda son dönemde teşvikler almamız bunun bir göstergesidir.

4. Tam 25 yıldan bu yana ben hareketin içindeyim ve ilk zamanlardan beri mevcut çekirdekle partileşmemiz gerektiğini savunuyorum. Parti kurdum demekle gerçek bir parti yaratılamayacağının bilincindeyim. Ama parti kurdum demeden bir parti örgütü oluşturmak tamamıyla imkansızdır. Önce kuralmalıyız. Bu kurulacak olan aslında bir çekirdek olacaktır. Sonrasında ise, bu çekirdek ortaya koyacağı politikalarla, doğru çizgisi ile sendikalarda ve kitle örgütlerinde yürüteceği faaliyetlerle kendini kabul ettirerek sosyalizmi sınıf hareketi ile birleştirerek partiyi inşa edecektir. Ama tekrar ediyorum çekirdeği oluşturmadan bu görev başarılamaz.

5. Yıllardır biz herkese ve herşeye muhalifiz. Doğrusunu biz biliyoruz, biz söylüyoruz. Ama kitleleşemiyoruz. Rakiplerimiz bize şunu söylüyor: "peki efendilerimiz demez miydi doğrusunu biliyorsunuz bugüne kadar niye hiçbir iş başaramadınız."

Bir partiniz bile yok?" Eeee haksız mılar yani? Biz partisiz olduğumuz ötesine hariçten gazel okumanın ötesine geçemiyoruz. Böylelikle kitleleşemiyoruz. kitleleşemedikçe de partileşmeyi erteliyoruz. Erteledikçe kitleleşemiyoruz, kitleleşemedikçe de ertelemeye devam ediyoruz. Bu kısır döngü böyle devam ediyor. bunun en kötü sonucu da bizlerin siyasi olarak kimliksiz kalışımız. Bize sorulduğu zaman "peki siz kimsiniz? neyi destekliyorsunuz? partiniz var mı?" işte o an tüm söylediklerimiz sıfırla çarpılıyor.

Tüm bu nedenlerden dolayı partileşmek artık bizim için somut bir ihtiyaç. Buraya kadar neden parti ve niye bugün sorularını yanıtlamış oluyorum.

Gelelim kısa ve uzun vadeli misyonlara ve resimlere; Ülkemizdeki resim şu anda azılı bir

gericiliğin hakim olduğunu göstermektedir. Ama bu, Dünya geneli için de böyledir. Ancak bu resim kısa dönemin resmidir. Uzun vadede bu resmin devrimci bir değişim göstereceğinden kuşku yoktur. Zaten bu konuda kuşku olan bir kimsenin böylesi bir mücadele için gerekli motivasyonu da olamaz. Çünkü kendini daha başından yenilgiye mahkum gören bir kimse hangi ümit ve inançla mücadele edecektir? Ben geleceğe ait resmi yıllar önce Sosyalist Gözlem dergisinin ilk sayısındaki "insan toplumunun doğal tarihsel gelişme sürecinin son durağı kapitalizm midir?" başlıklı makalemde çizmiştim. Özet olarak, süratle komputerize olan ve işçilerin işsiz kaldığı, toplu üretimin hacim olarak çok geliştiği ve fakat üretim araçlarının özel mülkiyeti nedeniyle insan kitlelerinin büyük çoğunluğunun üretimin nimetlerinden mahrum kaldığı dünyamızda, uluslararası paralel devrimci eylemin (isterseniz buna emperyalizme karşı global mücadele deyin) gelişerek emperyalist zinciri en zayıf halkasından başlayarak adım adım kırarak, komputerlerin alt yapısını oluşturacağı, tamamıyla yeni bir paylaşım sistemine dayalı, insanın onplulanda olacağı yeni bir dünya düzeni oluşturulacağını (siz bu düzene ne isim koyarsanız koyun, gerçek değişmez. Bu düzen Marks'ın Kapitalde anlattığı düzen olacaktır) anlatmıştım.

Bu resimler ışığında KSP'nin görevi kısa vadede işçi sınıfıyla, emekçilerle ve onların örgütleri ile bağlar kurmak, parti olarak varlığını sağlama almak ve halkı gelecekteki yepyeni ve insancıl dünya için uzun erimli bir mücadeleye hazırlamak, onlara bu mücadelenin başarıya götürülebilmesi için takip edilmesi gerekli yolu, AEBC hükümeti, sosyalist devrim vs. gibi anlatmak ve gerek ülkemizde gerekse başta yakın komşularımız olmak üzere tüm dünyadaki devrimci dönüşümlere hazırlıklı olmalarını sağlamaktır.

Karaçalıcılara bilimsel ve "tarihi" tokat!

Litvanya'da bulunan "toplu mezar"daki 40 bin iskeletin Napolyon Bonapart'ın 1812 yılında Moskova'ya yaptığı saldırı sırasında ölen Fransız askerlerine ait olduğu ortaya çıktı. Antropologların yaptıkları araştırmalarda bulunan Napolyon figürlü metal para ve üniforma düğmelerinin, toplu iskeletlerin 190 yıl önceki savaş sırasında ölen askerlere ait olduğunu kesin olarak ortaya koyduğu açıklandı.

Burjuva propagandanın bilinçli olarak çarpıttığı bir tarihsel gerçek daha, böylece bir ölçüde gecikmiş olmasına karşın, açıklık kazandı. Bu, çok sayıda diğer örneğinde görüldüğü gibi, burjuvazi ve emperyalist gericiliğin, "tarihin karanlıklarındaki" olayları, işçi sınıfı ve ezilen halkların kurtuluş mücadelesine ve bu mücadelenin tarihine karşı çarpıtarak kullanıldığının yeni bir kanıtı oldu.

Bilindiği gibi, burjuva ve emperyalist propaganda merkezleri, henüz doğru dürüst bir araştırma yapılmamışken, bulunan bu "toplu mezarı", "Sovyet mezarlığının göstergesi" olarak reklam etmiş, bundan Sovyet Devrimi'ne ve Bolşevik Partisi'ne kara çalmak amacıyla yararlanmak istemişlerdi. Sermaye basınında döne döne işlenen bu 'buluntu'nun sahte hikâyesi üzerinden burjuva propagandacıları ve sözde bilim insanları, "Sovyetler döneminde infaz edilen muhaliflere ait daha çok sayıda toplu mezar bulunduğunu" propaganda etmişler, işçi sınıfının antikapitalist mücadelesini karalama ve güçten düşürme amacıyla, gerçekte ilişkiziz bu "kanıtı" kullanmaktan kaçınmamışlardır.

Onlar, önemli ölçüde Amerikan ve İngiliz istihbarat örgütlerinin kurguladığı "Sovyet zulmü" senaryolarıyla bu tür sahte kanıtlar üzerinden onlarca yıldır kara bir propaganda yürütüyorlar. Sovyet işçi ve emekçilerinin büyük fedakârlığıyla sömürsüz bir dünya yaratma yolunda atılan adımları; kapitalist gericiliğin iktidarına son vererek sosyalizmin kurulabileceğine sunulan büyük toplumsal-maddi kanıtı; insanlığa sosyal-kültürel ve düşünsel-politik alanda sunulan ilerletici birikimi böylece karalayarak, unutturmaya ve yok saymaya başarmak istediler, istiyorlar. Faşist ve emperyalist katil sürülerinin dünyayı kana boğarak yüzmilyonlarca emekçinin sosyal ekonomik ve politik hak yoksunluğunu sürdürme fırsat ve olanağını sermayeye sunmasını aklama ve unutturma amacı bu kara propagandaya eşlik edegeldi. Faşist krım ve saldırılardan, Nazi katliamlarından ve Amerikan kıyıcılığından söz edildiği her yer ve zamanda, onlar "Lenin ve Stalin'in baskıcı idaresi"nden, "Sovyet kıyıcılığı"ndan, "Stalin'in cinayetleri"nden söz ederek, dünya işçi ve emekçilerini sosyalizm için mücadeleden alıkoymayı başarmak istediler. CIA ve Pentagon karargahlarıyla İngiliz casusluk örgütlerinin imalatı yalanlar gerçek yerine monte edilerek ezilen halkların kurtuluş mücadeleleri, işçi sınıfının sosyalizm için kavgası ve devrim davası gözden düşürülme istendi. Bunun için yukarıdaki türden çok sayıda "buluntu" kullanılmakla kalmadı, sürekli gündemde tutuldu. Burjuva propaganda merkezlerinin elinde sosyalizme

EVRENSEL'DEN

A. Cihan Soylu

ve Sovyet Devrimi'ne saldırının aracı olarak kullanılan bu sahte kanıtların art arda çürütülmesi, kara propagandayı zayıflatıcı bir işlev görmekle birlikte, bilimsel teknik buluşların gelişmesi ve iletişim aygıtının yaygınlaşmasından da yararlanılarak kara propaganda sürdürüldü.

Bugün bir yandan "ideolojilerin öldüğü", "Marks'ın öngörülerinin gerçekleşemeyeceği", "kapitalizmin ebediliğinin kanıtlandığı" demagojik söylemiyle devrim ve kurtuluş mücadelesini önleme ve etkisizleştirmeye, diğer yandan endişe ve korkularını gizlemek üzere yeni karalama delilleri "bulma"ya çalışıyorlar.

Burjuvazi ve emperyalistlerin bu gerici çabası, "insanlık için çalıştırıldığını" söyleyen, gerçekten dürüst bilim insanlarının önüne, tarihin ve toplumsal gerçeklerin doğru bir analizi, araştırılması ve yansıtılması görevini koyuyor. Litvanya'da antropologların kanıtlarıyla ortaya koydukları "tarihsel gerçek", çarpıtılmışlığın değil, gerçeğin öğrenilmesi ve öğretilmesinin insanlık için gerekli olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Burjuvazinin kara propagandasına karşı "gerçeğin yolu"nda yürümeyi ilke edinen bilim insanlarıyla aydınlar, kaçınılmaz biçimde işçi ve emekçilerin davasına da katkıda bulunacaklardır.

Burjuvazi bilimin "mülkiyeti"ni elinde tutmasına karşın, karaçalıcılara bu türden bilimsel ve "tarihi" tokat atmak hem olanaklı, hem de gereklidir.

Yazamadıklarım

Gancelli

evrenalex@yahoo.com

Evren Mamer

Kötü bir otelde kalıyorlardı...
Sadece adı "otel"...
Fareden tutun da, damda köpekleri kesen Çinlilere kadar...
Arada bir temizlikçi gelir, koridoru siler, giderdi...
Hiç ilaç kullanmadan...
On aylık da bir çocuk vardı...
Sıcaklığı durmadan çıkar, sık sık hasta olurdu...
Eczaneden ilaç almaya hep ben giderdim...
"Otel"denilen bu han herşeye rağmen yine de yaşamayı seven insanlarla dolu idi...
Arada bir oraya gider, göçmenleri ziyaret ederdim...
Oteldeki dedikoduların takipçisi, sarışın bir de kadın da vardı...

Sarışın kadının kızı her zaman DJ olmak isteyen ama olamayanlardan, annesi gibi atıp tutan bir kızdı...
Anne kız her zaman öğünür dururlardı...
Benim Nahidem akıllıdır, derdi sarışın...
Okay'ı orada tanımıştım...
Kuzeyde genç yaşta suç işlemiş bir gençti...
Kız kardeşini döven öğretmeni dövmüştü...
Bir gün gel dedi, dama çıkalım...
Çıktık, başladı anlatmaya...
- Beni polise götürdüler, soydular, hayatıma elektrik verdiler...
-Sapık bir polis vardı, adı çıkmış!
-Bunu o yaptı...
-Beni sandalyeye bağladılar, sonra da dövdüler...
-Sokakta gece yürürken suçsuz yere alır götürür döverlerdi...
Durmadan anlattı, ben de dinledim...
Biryandan Beş Parmaklar bir yandan Trodoslar şahit oldu...
Ben ise Okay'a...

Bütün bu insanları hep orada tanıdım...
Parasızlığın ve de "suç"un kaçacak yer bulduğu mekanlarda...
Okay baskılara dayanamayıp kaçıp gelmişti...
İş bulmuş, eli para görmüştü...
Ustası ile de çok iyi anlaşıyordu...
Durmadan bana ustasını anlatırdı...
Üç ay sonra ustası öldü...
Kalp krizi...
Geçen ay bir haber duydum, Okay ile Nahide bir gece "otelden" firar etmişler...
Kim bilir şimdi nerelerde geziyorlardır...

Aycan'ı tanıdığımda ilk yaşını sordum...
-30, dedi...
Sonra 43 oldu...
Açık sözlü iyi bir insandı...
Haftada bir Otelin temizliğini yapıyordu...
-Elim biraz para tutsun, başka bir şey istemem, derdi...
Ben ise, kolidorları temizlerken arada bir ilaç kullanırdım...
Bir gece elime bir mektup verdi Aycan...
Mektupta, üç aylık hamile olduğunu anlatıyordu...
Bir böbreği de yoktu...
Şekeri vardı...
Durumunun iyi olmadığını, çocuğu ise

aldırmak istiyordu...
Mektubun altına da not düşmüştü...
"Sakin kimseye söyleme ha!"

Biraz sağdan biraz soldan...
Para toparlamaya başladık...
Tedavi masraflarını çıkaracak kadar...
Faşist gazetelerin benim hakkımda yazdığı kadar zengin olmayı istedim o zaman...
Ama olamadım...
Ta ki düşüncelerimi para ile satana kadar da, asla!

Parayı sonunda bulduk...
Aycan sonunda hastaneye gitti...
Ama sadece hamile olduğu ve de başka bir şeyinin olmadığı öğrenildi...
Doğruyu söylese daha kolay olurdu diye düşündüm...
Ama bana yalan söylemişti...
En azından para rontgene harcanmazdı...
Sonra bir daha Aycan'ı görmedim...
Sanki de ben yalan söylemişim gibi hissettim, bir daha aramadım...

Arkadaşlarla deniz kenarında bir kafede oturuyoruz...
Kahve var mı diye sorduk...
Buzdolabını gösterdiler...
Şansımıza hazır kahve çıktı...
İçerken, üzerindeki Çince yazılar gözüme çarptı...
Burada yabancı ülkelere gelen işçiler çok...
Böylece karşımda duran işçiyle de konuşmak için bir sebep bulmuş oldum...
Sordum, nerelisiniz?
-Filipinli, dedi...
Hemen atıldım, Adidas nasıl adidas?
-Fabrikası orada değil mi?

Adidas fabrikasında çalışan işçilerin maaşlarını anlattım...
Ayda 30 dolar alan işçilerin...
Günde 5 ayakkabı yapıp da ayda 30 dolar alan...
Ve aylıkları ile bir adidas ayakkabı alamayan işçileri!
Bu arada da kahvenin üzerindeki yazıları okuttum...
Kahve Tayvan'da yapılıyor!
Üzerinde de Çince yazıyor...
-Babam Çinli, dedi...
-Annem Filipinli...
-Ben ise şimdi buradayım, işliyorum...
-Bira fabrikasında...
Sormayı unuttum, Tayvan halkı bu kahveden ne kadar kazanıyor acaba?
Filipinler adidas'tan ne kadar kazanıyorlarsa, orada da öyledir elbet...
Bizim Filipinli'ye şunu sordum ama...
-Burası Avrupa, değil mi?
-Onun için geldin, neden şikayetçi gibi bir halin var?
Gülümsedi ve evet, dedi...
Ardından bastırdım, hangi sendikaya üyesin?
Birden duraksadı, neden diye sordu...
-Sen burada savaşıyorsun, gittiğin her ülkede işçi hakları için örgütlü mücadele etmezsen, nasıl Filipinli işçilerin ve senin maaşın yükselir...
-Sonra sen burada otur, bütün işçiler yürüsünler, eylem yapsınlar, haklarını söke söke alsınlar, sen de burada hazır bul, öyle mi?
-Sendikaya üye ol, hakkını kazanırsın, işten atılmazsın...
Durdu, düşündü ve cevabını verdi...
Ama Avrupa'dayız!
Aycanlar, Okaylar, Nahideler, adını sormayı unuttuğum Filipinli işçiler ve Taylant'dan gelen, kârı da Çinli kapitalistlere giden kahve...
Evet Avrupa'dayız!!!
Yine bir gün daha bitti...

28 EYLÜLDE LONDRA'DA SAVAŞA KARŞI MİTİNG VAR.

Savaşı Durdurun Koalisyonu (Stop The War Coalition) 9 Ağustos 2002'de yaptığı basın açıklamasında, 28 Eylül'de Irak'a karşı ABD ve İngiltere'nin başını çektiği savaş kışkırtıcılığına karşı, Tony Blair üzerinde baskıyı artırmak amacıyla düzenlenecek savaşa hayır gösterisine katılım ve destek verilmesi çağrısı yaptı.

Savaşı Durdurun Koalisyonu'ndan bir temsilcisi "Irak'a savaşa açılmasına karşı düzenlenecek 28 Eylül gösterisine desteğin arttığını, en büyük işçi sendikası olan UNISON ve toplumun her kesiminden ünlü kişiler arasında kampanyacı Doreen Lawrence'in de gösteriyi desteklediklerini" söyledi.

Savaşı Durdurun Kampanyası ve Britanya Müslüman Birliği ortaklaşa düzenlediği ve CND'in de desteklediği gösteri, 28 Eylül, Cumartesi günü Londra merkezinde yapılacaktır. Gösterinin esas teması "Irak'a Saldırmayın" ve Filistin için Özgürlük olacaktır.

"Savaşa karşı sesler dini toplumlar, eğlence endüstrisi yanında milletvekilleri, sendikalar, anti-ırkçı ve insan hakları aktivistleri, yazarlar, sanatçılar ve en önemlisi b-milyonlarca sıradan insan Tony Blair üzerinde baskıyı artırıyor."

"Emek Partisi'nin konferansı arifesinde düzenlenecek 28 Eylül'deki gösteri çağdaş İngiliz tarihinde en büyük gösteriye sahne olacağı benziyor. Ortaya çıkmakta olan bir gerçeği açığa çıkaracaktır: Tony Blair'in bu konuda soyutlanmış olduğunu."

Daha fazla bilgi için Savaşı Durdurun Koalisyonu Basın Görevlisi Andrew Bergin'le 07939 242229 ya da Savaşı Durdurun Koalisyonu (Stop the War Coalition) ofisini 07951 235 915'ten arayabilirsiniz.

Stop the War Coalition
> PO Box 3739, London E5 8EJ
> Phone 07951 235 915
> office@stopwar.org.uk
> www.stopwar.org.uk

Globalleşme, Globalleşme Dedikleri

KSG Özel - Çokuluslu firmaların globalleşme çerçevesinde geri bırakılmış ülkelere yatırımlarının sürekli artırdıkları ve Kıbrıs'ın da bundan kazanç sağlayacağı söylenerek bu şirketler göklere çıkartılıyor. Oysa UNCAD (Birleşmiş Milletler Komisyonu) verilerine göre bu çok uluslu şirketlerin yatırımlarının büyük bir kısmı Kuzey Amerika, AB ve Japonya'ya yapılıyor. Geri bırakılmış ülkelere yatırımların 1998'den bu yana azalmakta olduğu yine UNCAD verilerinde görülebiliyor.

Bağımlı-geri bırakılmış ülkelere yatırımlar daha fazla kimyasal üretim fabrikaları, sigara üretimi ve halkın sağlığına ve çevreye ciddi zarar veren üretim alanlarında olup bunlardan milyonlarca dolar karlar elde ediliyor.

1965 yılında AB ve ABD emperyalistlerinde kişi başına düşen gelir en yoksul ülkelere nazaran 20 katı iken 1995'te bu rakam 39 katına çıkmıştır. 1997 verilerine göre geri bırakılmış ülkelerde nüfusun en zengin %20'si, milli gelirin yarısından fazlasını ceplerine indirmektedir.

XXI. yüzyılda dünya nüfusunun yarısından fazlası günde 2 dolara çalışmakta, temiz içme suyundan mahrum yaşamaktadır.

Bu veriler kapitalist-emperyalist azami karların gün geçtikçe daha da arttığını ve yerli burjuvaların emperyalist sistemde kendi halkını ne kadar sömürdüğünü göstermektedir.

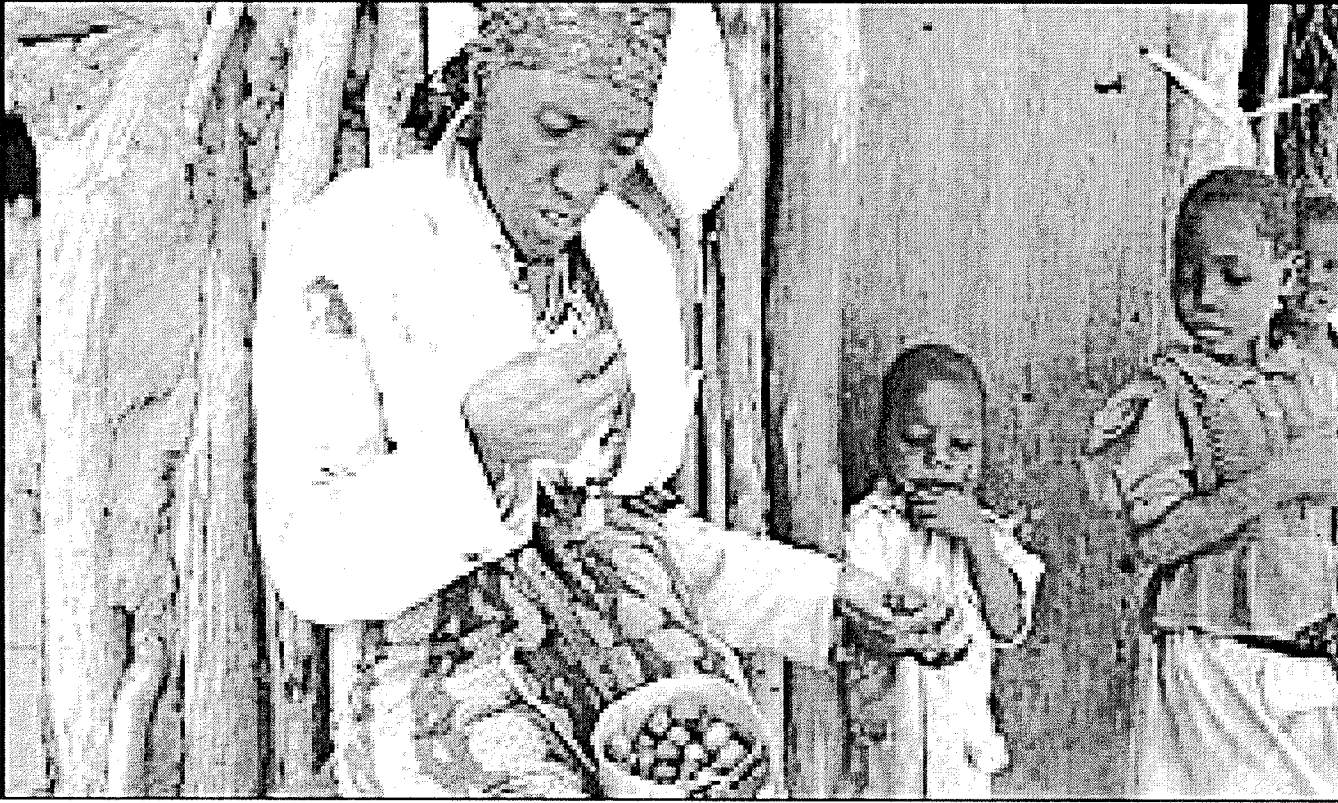
Tablo: Dünyanın En büyük şirketlerinin yatırımları

Şirket	Ülke	2001 % Bölgesel Yatırım	2001 % Diğer Ülke Yatırımları
Vivendi	Fransa	68.0	32.0
Pernod Ricard	Fransa	81.7	18.3
Roche	İsviçre	37.0	63.0
Nestle	İsviçre	31.6	68.4
ABB	İsviçre/İsveç	54.0	46.0
Electrolux	İsveç	47.0	53.0
Royal Philips	Hollanda	53.2	46.8
Thomson Corporation	Kanada	84.4	15.6
AstraZeneca	İngiltere	32.0	68.0
Stora Enso	Finlandiya	69.2	30.8
British American Tobacco	İngiltere	26.3	73.7
News Corporation	Avustralya	9.0	91.0
Holcim	İsviçre	33.0	67.0
Volvo	İsveç	55.1	44.9
Unilever	Hollanda/İngiltere	38.7	61.3
Diageo	İngiltere	31.8	68.2
Michelin	Fransa	47.2	52.8
GlaxoSmithKline	İngiltere	26.5	73.5
Nippon Mitsubishi Oil Corporation	Japonya	NA	NA
Akzo Nobel N.V.	Hollanda	63.0	37.0
DaimlerChrysler	Almanya/ABD	29.9	70.1

Kaynak: UNCTAD, World Investment Report, 2001

Bölgesel Yatırım: Avrupa şirketleri için AB bölgesi, Amerikan şirketleri için Kuzey Amerika anlamında kullanıldı.

Emperyalizmin sömürgesi Afrika kan ağlıyor

Nijeryalı Kadınlar Shell ve Texaco'ya girişi engelledi

LAGOS, Nijerya, 9 Ağustos — Perşembe günü yüzlerce kadın Shell ve Texaco şirketleri işçilerinin iş sahalarına girmelerini engellediler. Nijerya'nın petrol zenginliğine rağmen burdaki halk sefalet içinde yaşamakta. Nijerya petrol üretimi ve dağıtımında dünya sıralamasında altıncı, ABD'ye dağıtımda da beşinci sırada bulunmakta. Polis göz yaşartıcı bomba yanı kullandı. Bir kadında vurularak öldürüldü. Wole Agunbiade (Texaco şiket sözcüsü) 'Texaco olaylarda gayet sakin bir şekilde tavır sergiledi' diye konuştu. Polis ise basına hiç bir açıklamada bulunmadı.

Yüzlerce kadın mı bozacak bu koçların planlarını. Erkek— kadın farketmez, hepimizi ezer bu köpekler.

Güney Afrikada AIDS'e çare bulundu!

LABISA, Güney Afrika, 7 Ağustos—Mavi mersedesinde, Fransız kıyafeti ve burun direklerini kıran kolonyası ile insanların tabiri ile 'Allahın gönderdiği şifalar saçan kişi', kilisenin başı... Saygın Solomon Mahlangu (eski şöför hocası). İdealarına göre şifalı elleri sapıtmış cinler ve perileri yola getirdi, bulutlardan yağmuru getirdi ve de en önemlisi AIDS'li kişileri iyileştirdi.

Daha geçen hafta kendi yaptığı kilseye yerleşen Solomon'a göre Allah için imkansız yok. %35 AIDS'li olduğu tahmin edilen Halk geçen sene 30'larında bir gençin Saygıdeğer Solomonun kendisini bu hastalıktan kurtadığını ilan etmesi üzerine akin

akın Solomon'un şifalı elleri peşinde koşturmakta. Amma ne var ki kılavuzu garga olanın burnu baktan çıkmazmış, bu halkın da burnu nerde tahmin edin!

Zimbabve Genetik Yiyecekler için deneme tahtası.

Dünya Yiyecek Programı (DYP)Zimbabve hükümeti verilen genetik yiyecekleri reddetmesi sonucunda yarım milyon insanın aç kalacaklarını açıkladı.

Yürütme Başkanı James Morisin yaptığı açıklamada dünyada feci şekilde açlık yaşayan 6 ülke arasında Zimbabve'nin en kötü durumda olduğunu söyledi. DYP'nin tahminlerine göre de Lesotho, Malawi, Swaziland, Zambia Zimbabve ve de

Mozambik'de 13 milyon insanın, ürünleri etkileyen kuraklık ve hastalıklardan dolayı açlık çekmesi beklenmekte. Bunun arkasına verilecek olan Genetik yiyeceklerin güvenilir olduğunu söylüyorlar. Ya açlıktan ölebilirsiniz ya da bu yemekleri denersiniz, ölmezseniz bizde yeriz... Bahşedilen yiyeceklerin %70'i ABD'den. 280 milyon Amerikalı ve 75 milyon Kanadalı hala hazırda bu yiyeceklerden yemekte. Bu kişilerin hangi sınıftan olduklarını da tahmin etmek hiç de zor olmasa.

Bu yetmezmiş gibi bu genetik yiyecekleri yerel üründen ayrı tutabilmek için metrik tonu için 25 sterlin harcamak zorunda kalacak olan Zimbabve devleti için bütün bu yük altından kalkamayacak kadar büyük.

CEYHAN-BAKÜ BORU HATTI VE VATAN HAINLERİ

British Petroluem (BP) dünyanın dört bir tarafındaki şirketlerle birlikte Ceyhan-Bakü boru hattını inşa etme hakkını almış. Bu hattın içinde neler var neler. Ülkenin bir çakıl taşı Yunanlılara vermemek için savaş yapacaklarını söyleyen mevcut burjuva hükümetler, onların asker-sivil bürokratları bu boru hattınca tüm toprakları BP ve çevresindeki şirketlere vermiş durumda... Boru hattını korumak için silahlı birlikler bile kurabilecek bu emperyalist baylarımız... Boru hatlarından etrafa petrol yayılırsada hiçbir sorumlulukları olmayacak.

Gün ola harman ola baylar. Vatan hainlerinin kimliklerinin tüm vatandaşlar taramdan da bilineceği günler yakındır.

SADDAM KÖTÜ ADAMDIR- KENDİ HALKINI -Kürtleri- GAZLA BOMBALADI

Bugünlerde bu laflar ABD'li insan severler bayların ağzında sakız oldu. Irak'a böylesi işleri önlemek için saldıracaklarını. İyi ama bir de İran-Irak savaşı dönemi var! O dönemde neler oldu neler... Hem de ABD subaylarının denetimi altında... Onların eğitimi ve bilgilendirmeleri ve yönetimi altında! Mesela, İran askerlerinin üzerine gaz bombası yağdırıldı. Defalarca... Sadece o mu? Kürtlerin gazla öldürüldüğü olay herkesin bilgisi dahilindeydi, ama Saddam Kürtleri İran taraftarı oldukları için gazlıyordu. İngiliz ve Amerikan savunma bakanlarına bu gazlama olayı İran televizyonu üzerinden açıkça ortaya konmasına, dahası Kürdistan'da daha pek çok gazlama olayları olmasına rağmen, bu baylar görmezden geliyorlardı. O zamanlar delil yoktu! Çünkü İran-Irak savaşını sürdürmek için Irak'ın gaz kullanmasına göz yumuluyordu!

Yani Amerikan ve İngiliz hükümetleri insanların gazla, yani enternasyonal hukuğa ters savaş araçlarıyla öldürülmesi işine en azından göz yummuşlardı. Tabii ki bu gaz bombalarının yapımı için gerekli teknolojinin de onlar tarafından temin edildiği herkesin bilgisi dahilindedir. Bu adamlar insanlık düşmanı barbarlardır. Saddam onların yanında cennete gider!

Ha birde Türkiye'de Kürtler ve onların başına gelenler var. Siz duydunuzmu Amerikalıları Türk ordusuna bir laf ederken? Napalm bombası da enternasyonal kanunlara göre kullanımı yasak bir savaş aletidir! İşkence de yasaktır.

O zaman

ROTHERHAM'DA GREV

Manchester Ulusal Gazeteciler Sendikası Birleşik Krallık'ta gazetecilerin ücretler konusunda greve gitme kararlarını destekleme çağrısı yaptı.

Mühendisler Birliği'nin yeni lideri Derek Simpson ve Ulusal Gazeteciler Birliği genel sekreteri Jeremy Dear Rotherham Advertiser önünde Cumartesi günü yapılacak destek yürüyüşünde ücretlerle ilgili başlatacakları 6 günlük greve destek vermek için konuşma yapacaklardır.

Ulusal Gazeteciler Sendikası üyeleri %2.3 ücret artışı önerisini reddettiler. Yeni başlayan gazeteciler yılda £13,000 maaşla başlamakta ve tecrübeli olanlar yılda £17000 Maaş almaktadırlar —ortalama ulusal ücret £23000'den fazladır.

Yapılan destek çağrısında, yürüyüşe katılmak isteyenlerin Rotherham'da Fitzwilliam Road'da toplanmaları isteniyor. Pazartesi günü Millmoor'da Rotherham United-Derby County maçı dışında bidiri dağıtımı yapacaklardır. Yardım etmek isteyenler 2'de toplanmaları isteniyor.

Grevcilerin maddi desteğe ihtiyaçları vardır. Sendika branşının bir toplantı yapmasını sağlayın ve bağış gönderin. Grevin profilini artırmanın en iyi yolu işyerinde bir uyarıcı faaliyet yapmaktır. Bunu başlatmak için sendika temsilcisi olmanıza gerek yoktur. Utanmayınız —her küçük şey yardımcı olur. Sendikanın profilini yükseltmek kendi işyerinizdeki örgütünüzü sağlamlaştıracaktır. Bağışlarınızı South Yorkshire Ulusal Gazeteciler Sendikası'na, 47 Meersbrook Park Road, Sheffield, S8 9FN adresine gönderiniz. Kişisel bağışlar kabul edilir.

Lütfen destek mesajlarınızı ve konuşmacı istekleriniz için phil@truner.demon.co.uk 'a gönderiniz.

COCKNEY İSYAN EDİYOR

Lütfen Emap Magazines'lerde daha iyi bir ücret için kampanya yürüten Ulusal Gazeteciler Sendikası üyelerini destekleyiniz. Greater London House'daki gazeteciler 30 Ağustos'da bir günlük greve gideceklerdir. Destek mesajları tashshifrin@hotmail.com e-postasına ve bağışlarınızı NUJ Emap Healthcare adına yaparak 6 Muswell Road, London N10 2BH adresine gönderebilirsiniz.

AYAĞA KALKMALARINDAN HOŞLANMIYORLAR

Belfast Telegraph'ta Ulusal Gazeteciler Sendikası üyeleri bu hafta greve gitmek üzereydiler ama yönetim ücretlerini dondurulmasında geri adım attı. Yeni ücret artışları en düşük ücretliler için %13'e kadar bir artış ve yemek harçlıklarında, hamilelik ve babalık ödemelerinde iyileştirmeler demektir.

Tebrik mesajlarınızı Mneill@belfasttelegraph.co.uk 'ye gönderiniz.

NEWCASTLE HALA BİRLİKTİR

Newcastle Chronicle ve Journal'deki gazetecilerin grevi sendika branşı hala birlik halinde dört günden sonra kaldırıldı —ACAS hükümet uzlaştırma servisinde greve çıkmazdan önce yönetim son öneriyi iyileştirmemesine rağmen— Temel ücret artışı sadece %2'dir ama yeni elemanların oranları yüzde beş ile on arasında artacak ve birçok yüksek işler için asgari oranlar yüzde 2.8 artacak.

Yönetim gazetecilerin ücretlerle ilgili endişelerini yazılı olarak dikkate aldığını belirtti ve ücretlerle ilgili gelecek görüşmelerde ki Ekim'e ertelendi, bu konuya hitap edeceklerine sözverdi.

DAHA FAZLA BİLGİ

www.nuj.org.uk veya www.ifj.org "u ziyaret edebilirsiniz.

Lütfen bu e-postayı başka ilgileneceğini düşündüğünüz başka sendikacılara gönderiniz. Miles barter

Ulusal Gazeteciler Sendikası Kuzey Bölge Örgütleyicisi

Gençlik, bağımsızlık mücadelesinin motorudur

Barış ve demokrasi mitingi BMBP önderliğinde 5 Mayıs, saat 19 30 da örgüt temsilcilerinin ve üyelerinin tarihi Kuğulu parkta toplanması ile başladı.

BMBP içerisinde bulunan parti sendika dernek ve diğer sivil toplum örgütlerinin yönetici ve üyelerinin geniş katılımı ile başlayan ve daha sonra gençliğin ön plana çıkacağı bir miting olarak tarihe geçecek olan bu barış ve demokrasi mitingi, kortej yürüyüşünden sonra miting

alanında toplandı. Miting alanında BMBP adına KTOEÖS başkanı Ahmet Barçın'ın yaptığı konuşmadan sonra iki toplumlu koronun kuzey yarısı miting'e şarkıları ile katkı koydu ve miting sonunda gurup SOS'in gençler ile bütünleşmesi görülmeye değerdi.

BASIN-SEN önderliğinde başlayan düşünceye özgürlük imza kampanyası 5 Eylül miting alanında da devam etti.

Kıbrıs'ta
 Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
 Kıvılcım Yayıncılık
 Kollektif Ortaklığı

Adres:
 Marmara Sokak,
 No: 31
 Lefkoşa-KIBRIS
 Mersin10-Türkiye

Dizilip basıldığı yer:
 Afrika Yayıncılık
 Ltd. tesisleri

Tel-Fax:
 (Güzelyurt) 0(392) 7146920
 e-mail: onur@kktc.net
 web: www.st-cyprus.co.uk